

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 10
La Plataforma Masriera
valora positivament la
primera trobada amb Valls

CONFERÈNCIA pàg 16
L'investigador Oriol Rosell
estrena el cicle d'intel·ligència
artificial de l'Ateneu Fort Pienc

liniaeixample

Setmanari · 8/11/2023 · Núm. 265 · liniaeixample.cat

cada dimecres

El consistori reforça la neteja de la superilla de Sant Antoni

El veïnat fa temps que denuncia el seu mal estat i alerta sobre el problema de les persones amb addiccions pàg 7

Van en augment

**Infeccions de transmissió sexual:
més proves i menys
discurs de la por** pàg 3

Foto: Generalitat

ESTRENA pàg 15
La Sagrada Família
il·luminarà les noves
torres aquest diumenge

SAGRADA FAMÍLIA pàg 15
El barri torna a posar el focus
en el dret a l'habitatge

A FONTS pàgs 20 i 21
Una política sense
dictadures estètiques?

NOEMÍ
FARRÉ
CANELA
PSICÒLOGA
COACH

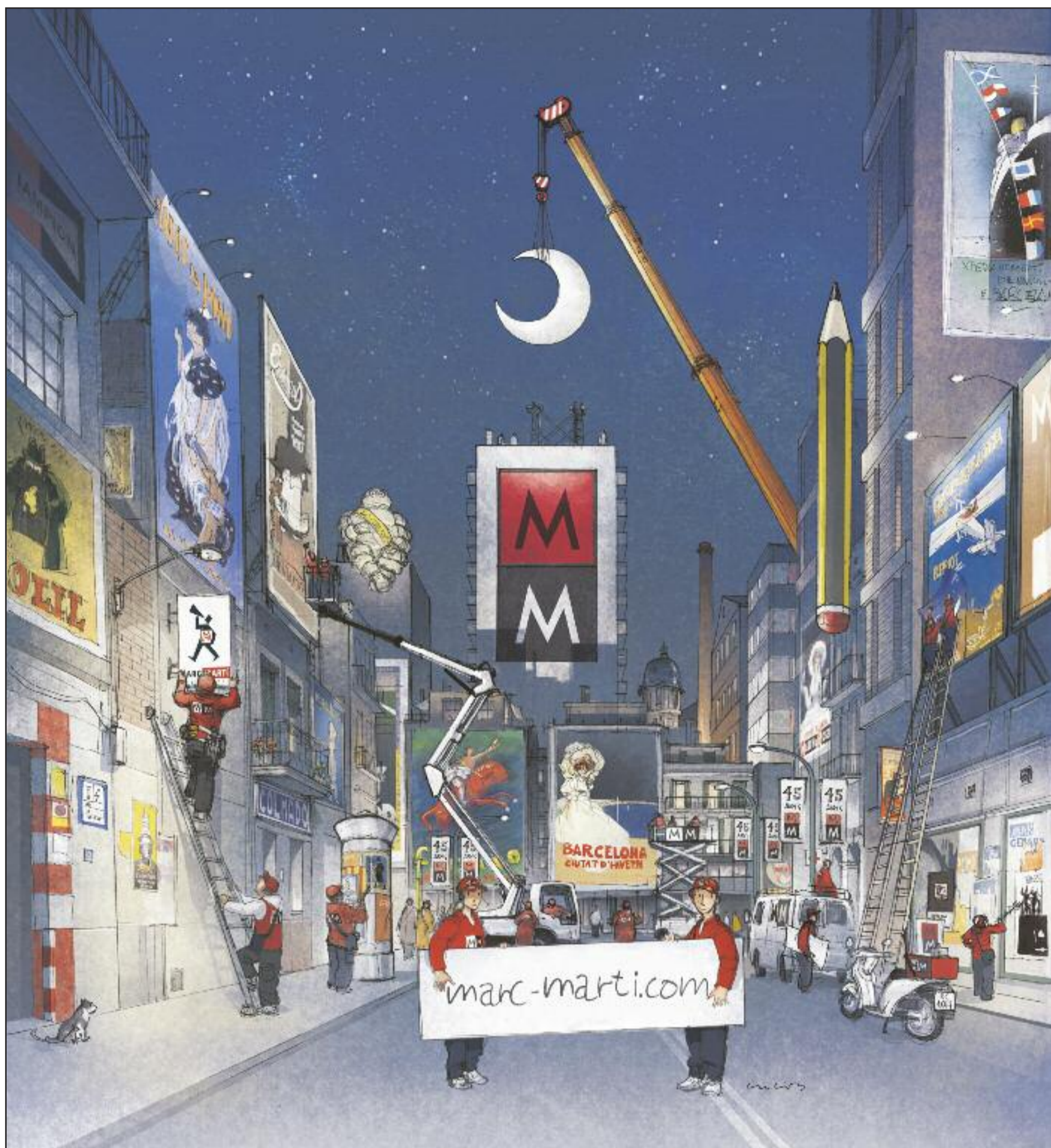
- Terapia sistèmica breu
- Life coaching i familiar
- Gestió emocional en l'àmbit personal, laboral i familiar
- Por, tristesa, ansietat, dol, baixa autoestima, etc.

noemife@psicologiacoaching.life

+34 629 918 379

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

La por ja no dona negatiu

» Prop de la meitat dels casos d'infeccions de transmissió sexual es detecten en menors de 25 anys
 » Els experts insten a fomentar les proves regulars d'ITS i a defugir els discursos basats en la por

Anna Utiel
 BARCELONA

Póntelo, pónselo. Amb aquest senzill lema, que no va estar exempt de polèmica, el govern espanyol va entrar de ple en la promoció de l'ús del preservatiu entre els joves. Era l'any 1990 i els casos d'infeccions de transmissió sexual (ITS), especialment de VIH, no paraven d'augmentar. La campanya va ser efectiva i encara avui perdura en la memòria d'aquells adolescents dels noranta, ja experimentats en la vida adulta.

Sal como quieras, pero no salgas sin condones. Aquest altre lema també és d'una campanya del Ministeri de Sanitat, en aquest cas, del 2022. Tres dècades separen tots dos anuncis, però el missatge és el mateix. No és que no tingui sentit –el preservatiu és l'únic mètode anticonceptiu que protegeix de les ITS–, sinó que potser caldria anar més enllà. Sobretot tenint en compte que les dades obliguen a pensar noves estratègies.

Gairebé la meitat dels casos d'ITS detectats a la província de Barcelona es diagnostiquen en menors de 25 anys, segons l'informe d'indicadors de salut en municipis de més de 10.000 habitants que elabora la Diputació. Aquest increment entre els joves s'emmarca en un context de creixement general de les ITS. L'Agència de Salut Pública de Barcelona indica que infeccions com la gonorrea i la clamídia estan augmentant a la ciutat. I al conjunt d'Europa, la tendència és la mateixa: recentment, un grup d'experts ha alertat que ens acostem a un "màxim històric" d'ITS.

DE LA POR A L'AUTOCURA

Amb les dades a la mà és fàcil caure en l'alarmisme, però el director

Sotmetre's a proves de forma periòdica i fer servir preservatiu, armes contra l'augment d'ITS. Fotos: ACN

del Centre Jove d'Atenció a les Sexualitats (CJAS) de Barcelona, Jordi Baroja, aporta raons per no fer-ho. "No hi ha un únic factor que expliqui les xifres [de la ciutat i de la província], però un d'ells és que cada cop es fan més proves. Els mecanismes de vigilància epidemiològica a Catalunya s'han reforçat els últims anys i les infeccions de transmissió sexual es detecten més i millor", defensa.

D'altra banda, Baroja subratlla que l'imaginari actual no és el de fa vint o trenta anys, quan "la ITS per antonomàsia" era la sida (ara, per sort, molt més controlada). "Actualment, la gent jove no acostuma a tenir casos de VIH al seu entorn i per això potser hi ha hagut una certa relaxació. No és el mateix enfrontar-se al VIH que a altres ITS", apunta. En aquest context, doncs, Baroja creu que la "cultura de la por sobre la qual s'havia edificat l'escassa educació sexual ja no existeix". En la mateixa línia, la sexòloga i psicòloga Lúa Carreira considera que, malgrat la nova realitat, les campanyes de sensibilització adreçades a joves continuen sent "amenaçadores i centrades en el perill".

Aquests dos experts en la matèria tenen clar que espantar els joves no és la fórmula adequada per reduir les ITS. Per aquest motiu, Baroja lamenta que s'hagi estès el costum de queixar-se perquè "les noves generacions han perdut la por". "Quina és l'alternativa? Hem d'alimentar la por?", es pregunta. "No té sentit que parlem de sexualitats amb diversitat i riquesa i que, en el tema de les ITS, ho reduïm i ho fem tot a la por", afegeix.

Per contra, assegura que la solució és "l'autocura". Això implica, entre altres coses, fomentar els controls periòdics d'ITS –disponibles a l'atenció primària– independentment de l'existència de símptomes. En aquest sentit, Carreira recorda que "moltes ITS són asimptomàtiques" i que, per tant, qui les pateix no n'és conscient i ni es planteja fer-se les proves. D'aquesta manera, és impossible tallar la cadena de transmissió. Així doncs, Baroja argumenta que "s'ha de canviar el paradigma, passant de la reacció davant l'ensurt a una lògica d'autocura" que impliqui fer-se proves un cop l'any. De fet, això és el que recomana l'Organització Mundial de la Salut.

"NO HEM FET ELS DEURES"

El criteri que descriu Baroja és el que apliquen al CJAS, i funciona. "Venem al voltant de 1.200 joves i adolescents a fer-se les proves cada any. Una de cada deu persones que venen sense símptomes dona positiu en alguna ITS", explica. Conscients que no és fàcil asabentar-te d'un resultat positiu, al CJAS ofereixen acompanyament emocional als joves i els ajuden a comunicar-ho a les seves parelles sexuals. Un tractament que fa que la majoria hi tornin.

Aquesta atenció no s'assembla a l'experiència de l'Ada, una noia de 24 anys que, quan en tenia 22, va decidir fer-se les proves perquè notava molèsties. Va resultar positiva en clamídia i li van dir que havia d'informar les persones amb qui havia tingut relacions sexuals l'últim any, però ningú li va donar cap consell a l'hora de fer-ho. A més, en el procés es va sentir "jutjada" pel personal que la va atendre. "Vaig admetre que havia mantingut relacions sense preservatiu perquè crec que és important poder ser sincera amb un metge sense que et jutgi", diu. La realitat, però, és que va rebre una d'aque-

lles xerrades amb to d'esbrancada. El mateix li va passar a la Mar, també de 24 anys, la primera vegada que va fer-se les proves, quan en tenia 19. "No havia mantingut cap relació sexual considerada de risc. Me les vaig voler fer per si de cas i vaig donar negatiu", relata. Ara bé, això no li va estalviar un sermó en què, per acabar-ho d'adobar, van assumir que només podia tenir sexe amb homes, quan ella és bisexual. En definitiva, va tenir "la sensació que molestava".

Per a Baroja i Carreira, aquests testimonis reflecteixen el fracàs del sistema. "Culpem els joves de tot i som nosaltres, com a societat, els que no estem fent els deures", critica Carreira. Entre aquests deures, la gran assignatura pendent és l'educació sexual, que hauria de ser a les aules i a fora de forma activa. Sobre això, Carreira deixa clar que, fins i tot quan els adults trien no parlar de sexe, estan fent educació sexual. "En fem tota l'estona, encara que inconscientment, amb els nostres silencis, amb els comentaris davant de notícies com el cas Rubiales... I ho fem fatal. Si hi poséssim consciència, potser ho fariem millor", conclou.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniaeixample**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

L'especulació sobrevinguda

per Jaume Artigues i Vidal (AV Dreta de l'Eixample)

Foto: Blanca Blay/ACN

L'especulació és una operació efectuada en previsió d'una modificació en l'estructura de preus, per tal d'obtenir uns guanys extraordinaris, sense cap límit en una economia de lliure mercat. Els operadors immobiliaris consideren rendibles uns guanys del 5% anual per un valor d'una inversió. Però en realitat les operacions especulatives en el mercat de l'habitatge al districte central de Barcelona, basades en la compra, l'expulsió dels residents i la rehabilitació de finques en entorns patrimonials, tenen una taxa de beneficis extraordinaris molt superiors.

Actualment, el preu de venda del metre quadrat del mercat de l'habitatge de luxe oscil·la entre els 16.000 i els 20.000 euros, enfront d'una mitjana de 5.000 euros en el mateix context geogràfic. Per tant, es pot concloure que tot el que supera aquesta taxa de benefici del 5% anual pot definir-se com a especulació sobrevinguda, ja que, en definitiva, aquesta està contribuint a una modificació substancial en l'estructura de preus per obtenir uns guanys extraordinaris. Un lideratge en l'alça dels preus sostinguda gràcies a uns privilegis fiscals i a la globalització dels mercats. Així, comprar o llogar un pis a Barcelona avui ja val un 50% més que fa 10 anys.

Quan Benjamin Graham i David Dodd, després del Crac del 1929, van proporcionar una definició general de l'especulació, ho van fer relacionant la inversió amb la seguretat i el risc: "Una operació d'inversió és aquella que, després d'una anàlisi exhaustiva, promet seguretat del capital i un rendiment satisfactori". Les operacions que no compleixin amb aquests requisits són especulatives per definició i, per tant, els especuladors assumeixen majors riscos amb el seu capital que les persones que dipositen els seus diners. El risc, doncs, forma part intrínsecament de les operacions especulatives, és a dir, com més alta és l'especulació, major és el risc i viceversa.

Per aquest camí és com s'arriba a les bombolles econòmiques, relatades des del crac del 1720 per les companyies britàniques del tràfic colonial, la *South Sea Bubble*, on l'especulació es va convertir en un fenomen social. Des d'aleshores, les teories de l'equilibri dels mercats entre l'oferta i la demanda de James Steuart Denham, de 1767, s'esvaeixen quan veiem les escalades dels preus i les reiterades crisis econòmiques i immobiliàries, que es van repetint de forma periòdica. Després de la crisi del 2008, estem en vies de retornar a una nova bombolla immobiliària i el sis-

tema econòmic és incapaç de reaccionar de forma intel·ligent, reduint els riscos i, per tant, reduint les taxes de beneficis en què es basa l'especulació.

L'article 47 de la Constitució regula la correspondència del sector privat en matèria d'habitatge amb la regulació i la utilització del sòl d'acord amb l'interès general "per impedir l'especulació". La Llei del sòl i rehabilitació urbana de 2015 cita el concepte d'especulació com a element a impedir, en el pas del sòl rural a sòl urbanitzat, a través de les cessions i reserves de sòl en el nou planejament. La Llei d'urbanisme de Catalunya cita com a mínim dues vegades el concepte d'especulació com un mal a evitar, però en cap cas defineix el fenomen i les seves condicions, i res s'indica de forma específica sobre com prevenir l'especulació en el sòl urbà consolidat. En aquest cas, l'especulació se situa en les rendes urbanes de posició, patrimoni i centralitat, operacions urbanísticament i històricament ja amortitzades i que són totes plusvàlues de creació social i, per tant, un bé comú. D'aquí ve una de les utilitats de la Modificació del Pla General Metropolità (MPGM) per la cessió del 30% d'habitatge protegit en les promocions d'obra nova i gran rehabilitació. A què esperem per aturar una nova bombolla?

Les millors perles

Els policies han passat de ser els herois de la dreta i la Ultradreta a ser-ne els enemics. En les protestes a Ferraz per l'amnistia, els van dir "Piolins", covards i de tot. Els manifestants no entenen les càrregues per "puto defender España" (sic).

Creem una nova cançó "de Bad Bunny" amb intel·ligència Artificial (IA) en la qual s'esmenta Bad Gyal. Sona tan convincent que l'artista catalana es pensa que és veritat i es grava un vídeo ballant-la. Bad Bunny està enfadadíssim.

Juga un partit de la Copa del Rei i li encaixen 12 gols. Uns dies després, l'entrevisten a la ràdio i decideix que la millor manera de sortir del pas és fer un "acudit" sobre el futbol femení. És el que ha fet el porter del Tardienta, retratat dos cops.

La Fiona ha passat dos anys tota sola en un penya-segat Escocès. Ara, per fi, l'han rescatat. És la història d'una ovella que ja ha estat batejada com "l'ovella més solitària del món" i que s'ha fet famosa gràcies a la BBC.

Francesc Voltas/ACN

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
 Director General: Marcelo Villanueva
 Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
 Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
 Nous formats: Marga Moreno
 Subdirectora de digital: Anna Corbatera

grup comunicació 21

Subdirector d'edicions Línia: Albert Ribas
 Edicions Línia: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni

Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i branded content) i Júlia Estivill (xarxes)
 Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
 Disseny gràfic: Susana Dicenta
 Controller: Mauro Favieri
 Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Dipòsit Legal: B 43221-2010

www.liniarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

Les queixes per la brutícia de la superilla de Sant Antoni han servit finalment perquè l'Ajuntament reforci la neteja a la zona. Veïns i comerciants també demanen que s'abordi el problema de les persones que hi consumeixen droga.

pàgina 7

AV Sagrada Família

L'Associació de Veïns de la Sagrada Família ha organitzat una xerrada a l'Ateneu El Poblet sobre la llei estatal del dret a l'habitatge, a càrrec de Jaume Artigues, membre de la comissió d'habitatge de la Federació d'AV de Barcelona (FAVB).

pàgina 15

Ateneu Fort Pienc

El Centre Cívic Ateneu Fort Pienc inaugura aquest dimecres un cicle sobre intel·ligència artificial, especialment centrat en les seves possibles aplicacions en l'àmbit de la creativitat. L'investigador Oriol Rosell en farà la primera xerrada.

pàgina 16

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 Ferida greu la conductora d'un patinet en un accident amb un NitBus
- 2 El mossega un gos i acaba detingut per la Guàrdia Urbana per anar carregat de drogues
- 3 Satisfacció de la Plataforma Masriera per la reunió amb Valls
- 4 Fort desplegament policial per desnonar un jove de la Casa Orsola
- 5 Els Castellans de la Sagrada Família fem barri

Safata d'entrada

Ètica

per Francesc Reina

Les persones són déus per als seus gossos, per això n'hi ha que els estimen més que a ningú; això va escriure Aldous Huxley. Hem de reconèixer que la nostra animalitat pot arribar a ser intensa, compassiva o indiferent. L'amistat entre espècies és vital per sobreviure, sobretot si s'expressa en el sentit d'una lleialtat mútua.

El comportament humà rep molts reflexos del que passa al seu voltant i, si l'agressivitat o la violència que s'observen en aquesta època s'utilitzen per resoldre conflictes (com s'aprecia a les pantalles i a la vida quotidiana, entre estadistes i polítics), podríem concloure que tot està permès. Les precàries situacions econòmiques i socials posen en perill el futur de bones persones que viuen en ambients dolents i inflexibles, que difícilment ofereixen oportunitats a la gent que es mou a cops, en alguns casos tan destructius i gratuïts que passen per alt certes patologies del comportament.

A *Dogman*, una pel·lícula del gran Matteo Garrone, s'intueix la descripció sòrdida de personatges coberts de por entre bassals enfangats d'asfalt gris; la crueltat i la dificultat de mantenir una mica de dignitat és una constant incertesa on no se sap qui té el timó de les seves vides. Es tracta d'una faula tensa, que produeix un malestar profund i adverteix dels perills i enganys de conceptes com fragilitat i fortaleza, resiliències febles i altres dilemes íntims com la submissió i la degradació personal d'un subjecte humiliat, d'una policia passiva i curta de vista,

d'uns veïns que no veuen allò que no volen veure. Marcello Fonte interpreta un ésser enfonsat en la misèria, aplatat per un trasbals que el té de genolls, però, lluny de resignar-se, cansat del menyspreu d'uns delinqüents que campen a plaer, reacciona per mostrar-li al seu grup afí que es poden assolir horitzons d'esperança. Amb una tendresa exquisida cap als gossos, als quals mima, el protagonista mostra com els pensaments negatius s'apoderen del seu ésser pacífic i tímid; sorgeixen de la mirada trista d'un homenet senzill que sucumbeix a la paciència infinita, superant-la amb una venjança silenciosa que sembla el destí inevitable d'una classe social determinada. L'interior de la ment, quan es viu un infern, pot caure a la crida del mal.

La pel·lícula ens apropa a la relació essencial entre espècies. El maltractament animal, fins fa poc al nostre país, ha estat la norma i el procés habitual encoratjat per lleis que permetien i animaven a torturar i matar (avui dia la caça furtiva és la tercera font de riquesa mundial després del comerç d'armes i drogues). Fa anys que vam trencar els llaços sagrats amb la natura. Fins que es trenqui el terra.

A Espanya hi ha més de 29 milions de mascotes, és a dir,

més gossos i gats que nens menors de 14 anys. Es diu que les criatures domèstiques són una font de companyia, alegria i amor, que guareixen de l'estrès i la depressió; però també s'alerta del perill que aquest consum desbocat pot provocar quan es pretén humanitzar-los excessivament, o quan es converteixen en un objecte capritxós, quan es tracten com una cosa o quan s'abandonen. El benestar animal comença a ser clau en la nova cultura dels drets, mostra una gran contradicció i contrast entre la intel·ligència emocional i el dèficit psicològic i de comprensió dels amos, que no contempen la infelicitat d'una vida en pisos o en gàbies, o a la intempèrie.

Arribarà el dia que prendrem consciència que som una família més, que ens hem passat la vida anant i venint entre cops de porra i abraçades, entre estimacions i sotmetiments: pusil·lànimes irritants, patètics pallassos de les bufetades que recorren els camins. Potser l'abundància de gossos i gats a les ciutats mostra la necessitat de ser més humans, de retrobar-nos amb territoris perduts o oblidats. Potser la intel·ligència és una cosa tan simple com aspirar a una vida acceptable per a qual-sevol existència, que eviti el patiment dels uns contra els altres.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#L'AmnistiaEsFaEsperar

#BogeriaAMadrid

#AragonèsAmbElPapa

@adrisantaa: Avui [7-11-2023] NO haurà acord. Almenys és el que apunten les parts a hores d'ara. Les negociacions continuen en marxa entre el PSOE i Junts.

@mockudrames: Estem davant del cometa Halley de les càrregues policials. Gaudiu de les imatges que passen una vegada cada 75 anys.

@Catinformacio: El president Aragonès ha traslladat al papa Francesc la seva aposta per l'amnistia i el referèndum, durant una audiència privada al Vaticà.

El parc de Joan Miró centra el primer consell plenari

REIVINDICACIÓ ▶ La primera sessió ordinària del Consell de Districte del nou mandat va tenir lloc el 26 d'octubre i la polèmica sobre el parc de Joan Miró va ser la qüestió central. I és que el regidor de l'Eixample, Jordi Valls, va reconèixer que el districte és una zona on hi ha poc espai verd i va mostrar el seu respecte a les reivindicacions dels veïns i veïnes per evitar que el parc sigui una zona central de les obres de l'L8 dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC).

Per la seva banda, la plataforma Salvem el Parc de Joan Miró es va concentrar a davant de la seu del Districte mentre es duia a terme el consell plenari i, fins i tot, alguns veïns van interrompre la seva celebració com a forma de protesta. A més, també es va tallar el carrer d'Aragó. La plataforma va avisar uns dies abans que volien fer una protesta "sorollosa i massiva" per evitar la tala de 178 arbres.

Després de la intervenció

Una de les pancartes de la protesta a la seu del Districte. Foto: Bcn En Comú

dels veïns i veïnes de la zona, Valls va afegir, sobre les afectacions de les obres, que no es poden obviar "ni deixar de demanar i exigir al Govern de la Generalitat que aquesta afectació sigui la mínima possible". En aquest sentit, el regidor de l'Eixample va acabar dient que quan hi hagi acord entre el Govern i

l'Ajuntament sobre com s'ha de solucionar les necessitats d'aquesta obra s'explicarà la situació "amb claredat".

Amb tot, el consell plenari també va tractar altres temes com la sentència de l'eix verd de Consell de Cent, les obres de la ronda Sant Antoni o la construcció del CAP Fort Pienc.

Tensió en el desnonament d'un jove de la Casa Orsola

HABITATGE ▶ Aquest dilluns es van viure moments de tensió en el desnonament d'un jove de 22 que vivia a la Casa Orsola, al número 137 del carrer Calàbria, ocupant un dels seus pisos. I és que des de primera hora que la Xarxa d'Habitatge de l'Esquerra de l'Eixample havia convocat a desenes de persones a la porta de l'edifici per evitar el llançament. Per la seva banda, els Mossos van fer un desplegament important per garantir el desallotjament.

En aquest sentit, la Xarxa d'Habitatge va informar que la

policia havia identificat diverses persones que s'havien concentrat a les portes de l'immoble per impedir el desnonament. A més, l'entitat va afirmar que s'hi havien desplaçat més de 20 furgons dels Mossos i més de 140 policies per tal de combatre les protestes dels concentrats.

El desnonament de dilluns era el segon intent de fer fora el jove de 22 anys, després del primer del 4 d'octubre. Amb tot, després d'alguns moments de tensió, aquest cop el desnonament es va acabar fent.

El desplegament policial de dilluns. Foto: Twitter (@XHabitatgeEE)

POSA'T LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

i mira més enllà!

NOU DISSENY DE:

TARSILA SCHUBERT

PREU DE LA GORRA
8€*

3 DE DESEMBRE 2023

AL POBLE ESPANYOL - 10H A 14H

*AMB LA GORRA, L'ENTRADA GRATUÏTA A LA FESTA!

Podreu gaudir de tallers, activitats i sorpreses!

Amb Elisenda Pineda, LilDami, BETA, Titó de Sx3, Gertrudis i les veus més eufòriques de TV3!

El Gimnàs Social Sant Pau va rebre a finals d'octubre la subvenció de l'Ajuntament. Després de molts dies de queixes per part dels responsables del gimnàs, que atén 200 persones sense llar cada setmana, el consistori els va fer arribar els 200.000 euros de la subvenció.

Superilla i neteja: una lluita diària

» L'Ajuntament ha reaccionat a les queixes veïnals sobre la brutícia a la part baixa de la superilla
 » Veïns i comerciants agreixen el gest, i també reclamen que el consistori acabi el projecte urbanístic

Guillem Francàs
SANT ANTONI

Veïns i veïnes, comerciants i el barri en general feia temps que es queixaven a l'Ajuntament de la degradació de la zona baixa de la superilla de Sant Antoni, en el tram del carrer del Comte Borrell, entre el de Tamarit i Aldana. L'espai es va crear el 2018 a través de l'urbanisme tàctic. Des de feia un temps, la brutícia i la pudor, juntament amb la problemàtica de les persones addictes i els sensesostre, havien augmentat a la zona. El veïnat fa temps que ho traslladava a l'Ajuntament i, ara, ha rebut resposta amb forma de pla de xoc urgent per mantenir més net aquesta zona del barri.

Així, el consistori ha intensificat les tasques amb un dispositiu especial de neteja i seguretat on també participen educadors de carrer per tractar amb les perso-

nes addictes i sense llar. I és que els veïns s'acaben queixant perquè no poden gaudir de l'espai com els agradaria.

“Sí que sabem que ha augmentat la neteja i les dotacions generals, però encara és d'hora per a fer valoracions”, explica el president de l'Associació de Veïns de Sant Antoni, Pep Sala. Per la seva banda, la presidenta de Som Sant Antoni, Lúcia Núñez, insisteix a dir que la problemàtica amb la gent sense llar a la zona del carrer Parlament encara no s'ha solucionat. En aquest sentit, Sala també coincideix a dir que és un fet que els “preocupa”.

El president de Sant Antoni Comerç, Jordi Arias, coincideix amb Sala afirmant que “és d'hora per valorar res”, però que ja han notat l'augment de la neteja a la zona. Arias va més enllà i acaba agraint a l'Ajuntament que escolti les reivindicacions dels veïns i comerciants i “es posi les piles en aquest sentit”. “Es fa un sobreús

L'Ajuntament ha engegat un pla de xoc de neteja a la superilla del barri arran de les queixes veïnals. Foto: Ajuntament

de la superilla, per tant, necessita més neteja”, s'explica. Arias acaba dient que la preocupació que els queda és la de les persones addictes: “No volem que es converteixi en un problema més gran”, conclou.

LA SUPERILLA DEFINITIVA?

El pla de xoc de neteja és una primera mesura que l'Ajuntament ha pres per frenar els mals usos que

s'estan produint a l'espai. Però veïns i comerciants, tot i estar contents amb el gest del consistori, demanen que s'enllesteixi el projecte de la superilla. I és que una de les pors que hi ha al barri, tal com va passar amb l'anterior mandat, és que l'aprovació i execució del projecte definitiu s'allargui fins al final de l'actual. “Entenem que si s'acaba el projecte de la superilla, ajudarà a solucionar els problemes

que ens estem trobant ara”, reivindica Jordi Arias.

I és que cal recordar que durant el tram final de l'anterior mandat l'Ajuntament va presentar el projecte per pacificar definitivament el tram de Comte Borrell entre Manso i l'avinguda del Paral·lel, el de Parlament entre el Paral·lel i la ronda de Sant Pau i allargar l'eix verd de Rocafort fins al Paral·lel.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat grup comunicació21 **el diari metropolità**

BCN~~X~~10

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BARCELONA
districte a districte

Nou Barris acollirà de nou el seguici dels Reis d'Orient

NOU BARRIS | Com ja és habitual, el seguici que acompanya Ses Majestats els Reis d'Orient farà una aturada a Nou Barris, per agafar forces, abans d'afrontar la Nit de Reis. Enguany serà la quarta edició del Campament Reial, que s'establirà del 2 al 4 de gener entre les palmeres del pati de la seu del Districte. En aquest oasi, tots els personatges diversos que formen part del seguici, com ara els patges reials, els astròlegs, els carters o les cosidores, descansaran i es prepararan per ajudar els Reis d'Orient a repartir els regals després de la cavalcada. Mentrestant, rebran tots els nens i nenes de la ciutat que desitgin veure'ls de ben a prop.

El Campament Reial i la Cavalcada de Reis de Nou Barris són les activitats de cultura popular més significatives del districte

Foto: Ajuntament de Barcelona

La cavalcada de Reis de Nou Barris congrega cada any al voltant de 40.000 persones

durant les dates nadalenques. Són actes de gran transcendència per la seva espectacularitat, però sobretot per la participació de la gent. Enguany hi haurà més de 1.300 persones voluntàries de les 25 entitats participants, totes sota la direcció professional de l'equip de La Puça Espectacles.

La cavalcada del districte de Nou Barris és, després de la de Barcelona, la que aplega més públic de tota la ciutat, al voltant de 45.000 persones assistents. Per aquest impacte i sobretot per l'àmplia participació del veïnatge i de les entitats, aquesta activitat forma part del programa BCN~~X~~10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

PERSONATGES NADALENCES

Mentre dura el Campament Reial s'instal·len diferents carpes al llarg de tot el recinte, el pati del Districte i la plaça Major de Nou Barris, amb personatges que van interactuant amb el públic i que representen la litúrgia dels preparatius de l'arribada dels Reis Mags. Hi trobareu el Carter Reial, el Patge Xumet, la Carbonera amb la Reina del món del carbó, les Caramel·leres, els

Follets de les joguines, els Cosidors reials, els Vetlladors de la llum, els Sargidors de mitjons, les Fades de la son... Les entitats, que han participat activament en la creació de l'espai, conjuntament amb La Puça Espectacles, es fan seus aquests personatges i els donen vida durant aquests dies.

Trobareu tota la programació sobre el Campament Reial i la cavalcada a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Un gran viatge al pessebre històric de Betlem sense sortir de la Torre del Suro

Foto: Norbert Foto

HORTA-GUINARDÓ | El Pessebre Vivent de la Torre del Suro és una representació d'un pessebre tradicional, amb la particularitat que tots els actors i actrius són persones adultes amb alguna discapacitat intel·lectual. Impulsat pel Taller Sant Camil, un centre ocupacional especialitzat, fa trenta anys que s'escenifica al voltant de l'edifici modernista conegut com la Torre del Suro, al districte d'Horta-Guinardó, així com al bosc que la Casa de Repòs té a la seva part posterior. Precisament per la seva trajectòria és una de les activitats del programa BCN~~X~~10, impulsat per l'Ajuntament amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona. Enguany la cita serà el 20 de desembre a partir de les sis de la tarda.

UN PESSEBRE VIVENT DE QUALITAT

En aquesta representació es mostren quatre quadres estàtics de temàtica diversa que el visitant va descobrint en realitzar un itinerari de vint minuts. Representen diverses temàtiques, com ara oficis de l'època del naixement de Jesús, escenes costumistes o passatges bíblics.

Tots els detalls, la il·luminació, l'ambientació i, per descomptat, les actuacions són molt acurades. "En realitat, és com si et fiquessis dins del pessebre i poguessis passejar-hi", explica Sergi Gil, el director del centre. I continua: "És un pessebre vivent de molta qualitat perquè hi ha una implicació molt gran. Unes 100 persones entre voluntaris, tècnics, gent que hi participa, treballant, més els cinquanta o seixanta actors". De fet, l'any 2016 el Pessebre Vivent va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Cultura Popular, un guardó que no s'entrega per raons socials sinó a entitats relacionades amb la cultura.

Això sí, més enllà del valor artístic, és evident que l'activitat té alhora un valor afegit. "És el regal de Nadal que fan els nostres nois i noies a la ciutat", resumeix Gil, "i és una passada veure com els puja l'autoestima quan veuen en una tarda 1.500 persones que venen a veure com ho fan de bé". En trobareu més informació a la pàgina web visitbarcelona.com/BCNX10. ■

Escaneja aquest codi QR i no et perdis res!

BCN X 10
MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

El pessebrisme compleix 800 anys

CIUTAT VELLA | El pessebrisme, la representació del naixement de Jesús de Natza-ret, és una antiga tradició a Catalunya que es remunta al segle XIV. Amb el temps ha anat evolucionant, amb nous materials i també noves maneres de relatar la història de Jesús, però l'essència continua vigent, en bona part gràcies a la feina dels pessebristes. I el millor moment per admirar aquesta tasca és la Biennal del Pessebre Català, que enguany celebra la seva XIX edició, del 25 de novembre al 14 de gener, a la Capella Reial de Santa Àgata.

Organitzat per la Federació Catalana de Pessebristes, l'Associació de Pessebristes de Barcelona i els Pessebristes de Ciutat Vella, aquest esdeveniment reuneix una extensa exposició de diorames de diverses entitats de tota Catalunya i també d'associacions internacionals. És una autèntica immersió en una activitat artesana de gran valor i molt estimada a Catalunya, i una oportunitat única per gaudir de les propostes artístiques del pessebrisme català actual. Per aquesta raó forma part del programa BCN10, impulsat per l'Ajuntament

amb fons de l'impost turístic i gestionat per Turisme de Barcelona.

EL PESSEBRE DE SANT FRANCESC Enguany, a més, se celebra un aniversari molt especial per al sector: es compleixen 800 anys des del primer pessebre documentat històricament. Aquell any, el 1223,

La Biennal del Pessebre Català acull una gran exposició de diorames

Sant Francesc d'Assís va triar una cova ubicada a Greccio, a Itàlia, per fer una representació del naixement. Es considera, doncs, que és la data fundacional de la tradició. Amb motiu de la celebració, hi haurà nombrosos actes al llarg de l'any i aquest serà el tema central d'aquesta edició de la Biennal. Trobareu més informació al respecte a visitbarcelona.com/BCNX10. ■

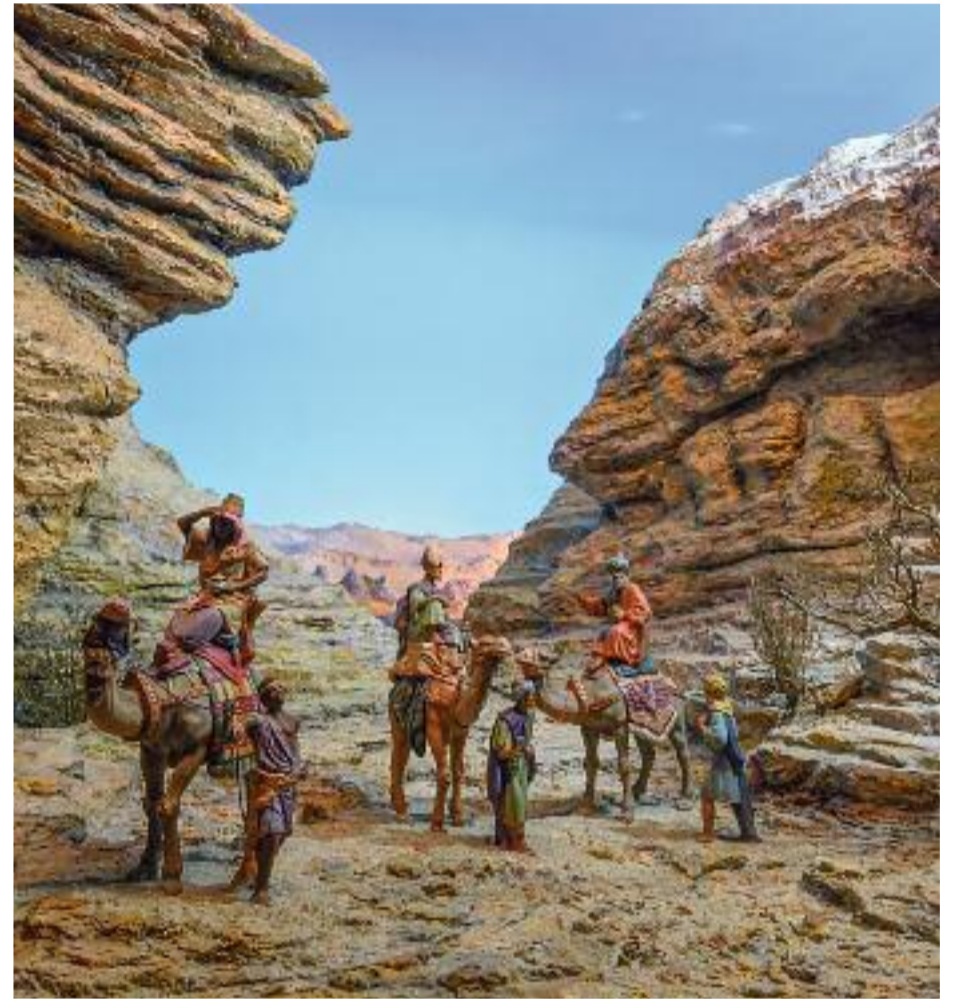

Foto: A. Bofill

MULTIPLICA L'EXPERIÈNCIA BARCELONA

BCN X 10

Passa't pels **10 districtes** de Barcelona i descobreix un munt d'esdeveniments per a tots els gustos, impulsats per les associacions locals.
Viu els barris de la mà dels que hi viuen.

Consulta la programació a visitbarcelona.com/bcnx10

Barcelona Turisme

Finançat amb impost turístic

Ajuntament de Barcelona

Ja està en marxa una nova edició del Cicle de Cinema dels Drets dels Infants, que porta per lema "La infància creix a Barcelona" i promou el respecte i l'acceptació de la diversitat. Els Cinemes Girona són l'escenari del cicle, que s'allargarà fins al dia 26.

Satisfacció de la Plataforma Masriera per la reunió amb Valls

PATRIMONI ▶ Representants de la Plataforma Masriera es van reunir dijous passat per primera vegada amb l'actual regidor de l'Eixample, Jordi Valls, i van sortir de la trobada amb un cert optimisme. "Valorem positivament el resultat de la reunió", van assegurar. El motiu: el regidor s'havia "compromès a estudiar amb més profunditat la possibilitat de fer compatible la preservació del Teatre Studium i el programa de l'Ateneu Masriera amb el possible emplaçament de la Biblioteca Sofia Barat".

Cal recordar que la Plataforma Masriera ha defensat des del principi la conversió del temple del carrer de Bailèn en un ateneu de barri, tenint en compte la manca d'equipaments que pateix la Dreta de l'Eixample. En aquesta demanda, la plataforma veïnal sempre ha tingut clar que s'ha de preservar el Teatre Studium, és a dir, el teatre original dels anys trenta que s'amaga a l'interior de l'edifici. En canvi, des de l'Ajuntament han propo-

L'escenari del Teatre Studium, original dels anys trenta. Foto: Línia Eixample

sat traslladar-hi la Biblioteca Sofia Barat, una idea que no compta amb el vistiplau ciutadà.

ATENEU, TEATRE I BIBLIOTECA?

"El Taller Masriera no s'escau tipològicament a una nova Biblioteca Sofia Barat", deia el text que va fer arribar la Plataforma Masriera al regidor Valls en el marc de la reunió. De fet, aquests veïns ho han repetit per activa i per passiva, de la mateixa manera que han admès en tot moment que la biblioteca del barri necessita créixer.

Tot i que preferirien que la Sofia Barat s'ampliés en un altre emplaçament, no tanquen la porta a l'opció de combinar diferents usos. En aquest cas, proposen augmentar la superfície del temple aprofitant "l'edificabilitat potencial existent" o ampliar la part superior de l'edifici per ubicar-hi la biblioteca. Una biblioteca que, suggereixen, podria ser especialitzada en teatre.

Amb tot, la Plataforma Masriera valorarà "d'aquí a unes setmanes" l'evolució d'aquesta "nova línia de treball".

Ricardo Darín i Andrea Pietra, al Coliseum a partir d'avui

ACN ▶ El Teatre Coliseum presentava ahir l'espectacle *Escenas de la vida conyugal*, protagonitzat per Ricardo Darín i Andrea Pietra, que s'oferirà a la ciutat des d'avui 8 de novembre i fins al dia 19 d'aquest mateix mes.

Sota la direcció de Norma Aleandro, i amb un text basat en la pel·lícula del director suec Ingmar Bergman, l'exitosa obra farà gira a l'Estat i també passarà per Valladolid, València i Madrid. Després de quatre anys, els intèrprets tornen a Barcelona i es posen a la pell de Juan i

Mariana en situacions que mostren les diferents etapes d'un matrimoni. El muntatge proposa tota mena d'escenes quotidianes, divertides i dramàtiques sobre la condició humana. El gruix de l'obra gira al voltant de l'amor i com aquest interpel·la als espectadors durant el joc teatral.

Els protagonistes han afirmat que al llarg dels anys no han volgut modificar el guió perquè està "perfectament escrit" i no volen "canviar l'esperit dels personatges". Sí que s'han fet lleugeres revisions.

Ricardo Darín i Andrea Pietra. Foto: Guillem Roset/ACN

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Las luces rojas también atrapan a los más pequeños.

#rompeconlatrata

AYÚDANOS A LUCHAR
CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

 **SONRISAS
DE BOMBAY**

HAZTE SOCIO/A
sonrisasdebombay.org

PLA EN DREÇA

Barcelona treballa per garantir l'excel·lència de l'espai públic

Foto: Ajuntament de Barcelona

► Després d'analitzar els efectes del Pla Endreça durant l'estiu i d'avaluar les necessitats de la ciutat, el govern municipal ha anunciat que el pla es consolida com a projecte de mandat, amb l'objectiu de donar una resposta integral, transversal i coordinada per garantir l'excel·lència de l'espai públic. Així doncs, el Pla Endreça, que inclou un pressupost anual ordinari de 550 milions d'euros per al 2024, no només recollirà un seguit de mesures puntuals, sinó que les adaptarà a un calendari anual i les emmarcarà en els grans reptes de la ciutat.

El pla seguirà prioritant la neteja de pintades i la lluita contra l'incivisme

Les intervencions del Pla Endreça giren al voltant de vuit grans eixos d'actuació que inclouen un total de 34 mesures. Entre les accions més destacades hi ha el Pla de Manteniment Integral, dotat amb 435 milions

d'euros durant els pròxims quatre anys i que abordarà la renovació planificada dels elements deteriorats i la redefinició d'usos dels que es fan servir intensivament.

NETEJA I PINTADES

La neteja es manté com a àmbit prioritari, de manera que es continuaran desenvolupant les brigades de barri, l'aposta per la neteja amb aigua freàtica i l'eliminació de pintades. Pel que fa a la gestió del verd, es planificaran diverses accions i s'implementarà un pla de resiliència per a situacions de sequera. El pla també incorpora, a partir d'ara, actuacions sobre elements privats de l'espai públic com les terrasses, bústies de correu, quadres elèctrics o pàrquings, tot i que en aquest cas es comprovarà l'estat dels elements i se n'informarà els propietaris.

AUTORITAT MUNICIPAL

La seguretat és un altre dels pals de paller del Pla Endreça. Després de comprovar, durant l'estiu, que algunes conductes incíviques es van reduir gràcies a la vigilància i a les sancions, el govern continuarà actuant directament contra les pintades, el consum d'al-

cohol a la via pública i la gent que fa les seves necessitats fisiològiques a l'espai públic, entre altres, actes que influeixen directament en la percepció de seguretat de la ciutadania. Durant l'estiu es va constatar que la vigilància activa i l'aplicació de sancions proporcionades van funcionar, a més, com a element dissuasiu per als infractors.

PLA DE CONVIVÈNCIA

Un altre eix fonamental del pla és la convivència per prevenir conflictes. En aquesta línia, el govern municipal té previst incrementar els recursos per a mediacions i intervencions socials, però alhora contempla la revisió del marc normatiu que regula la convivència, l'adequació dels recursos de la Guàrdia Urbana i el desplegament d'un pla específic per a l'oci nocturn.

Com a part d'aquesta estratègia, es revisarà l'Ordenança de convivència, amb l'objectiu d'actualitzar-la i donar resposta a les necessitats. També per detectar nous àmbits i conductes susceptibles de regulació i incloure-hi la perspectiva de gènere i una mirada sensible cap a les persones en situació de vulnerabilitat. Un dels aspectes que es vol re-

visar és el procediment sancionador, amb la intenció de reforçar l'efecte dissuasiu de les multes, actualitzant-ne l'import i la graduació. Rebran atenció especial, en forma d'inspeccions, les activitats i conductes no permeses a l'espai públic, les noves formes de mobilitat,

El govern municipal vol actualitzar l'Ordenança de convivència

els usos privats de l'espai i la gestió incorrecta dels residus de l'activitat comercial. Una nova mesura serà l'elaboració del Pla de convivència en l'oci nocturn, amb l'objectiu d'abordar els conflictes nocturns de manera preventiva.

El Pla Endreça també inclou altres mesures pel que fa a la mobilitat, actuacions urbanes i en edificis, gestió dels animals o la coresponsabilitat. Tot plegat per consolidar i impulsar el camí emprès i els resultats aconseguits durant l'estiu, que es detallen a continuació. ■

Més neteja

- » El Pla Endreça ha reforçat les brigades de neteja i el manteniment
- » S'han fet 17.000 actuacions relacionades amb la neteja de pintades

► Una de les grans novetats de l'estiu en l'àmbit municipal va ser la posada en marxa del Pla Endreça, un pla de manteniment integral pensat per garantir l'excel·lència de l'espai públic. Albert Batlle, tercer tinent d'alcaldia i responsable de Prevenció, Seguretat, Convivència i Règim Interior, insistia, durant la presentació del pla, que "l'endreça" responia al significat més tradicional del verb, posar en ordre les coses, i pretenia, sobretot, reforçar i ampliar el manteniment de l'espai públic, fent una atenció especial a la neteja i a la necessitat de garantir el civisme a la ciutat. Dos mesos després de l'aplicació del pla, l'Ajuntament feia balanç dels primers resultats.

El Pla Endreça ha reforçat les brigades de neteja, ha incrementat el reg manual per pal·liar els efectes de la sequera als espais verds i ja ha promogut la revisió i neteja de 18.500 escocells arreu de la ciutat. També

S'ha fet manteniment de la pavimentació en més de 34.400 m²

es van fer actuacions de neteja i reposició de jardineres en entorns escolars i actuacions específiques per a la celebració de la Vuelta Ciclista, així com una actuació especial a les platges de Ciutat Vella. Al llarg de l'estiu, per garantir el bon estat i la qualitat de la via pública, es van dur a terme intervencions de manteniment de la pavimentació en més de 34.400 m² i 17.000 actuacions relacionades amb la neteja de pintades [veure mapa].

MÉS INSPECCIONS

Una altra de les accions que s'han prioritzat per garantir el bon estat de l'espai públic, el manteniment i la neteja és l'augment de les inspeccions. Durant els mesos de juliol i agost, un centenar de persones es van dedicar a aquestes tasques i van fer unes 16.000 inspeccions en diversos àmbits, entre els quals el control de la gestió dels residus dels comerços.

Concretament, es van fer 242 inspeccions a 956 establiments i es van detectar 114 incompliments, principalment causats per desbordaments de contenidors. A

Foto: Ajuntament de Barcelona

banda de les corresponents sancions, s'ha iniciat una campanya d'informació a tots els comerços per assegurar una bona gestió dels residus que generen. "Gràcies a la intensificació de la inspecció hem pogut detectar el que hi havia i apli-

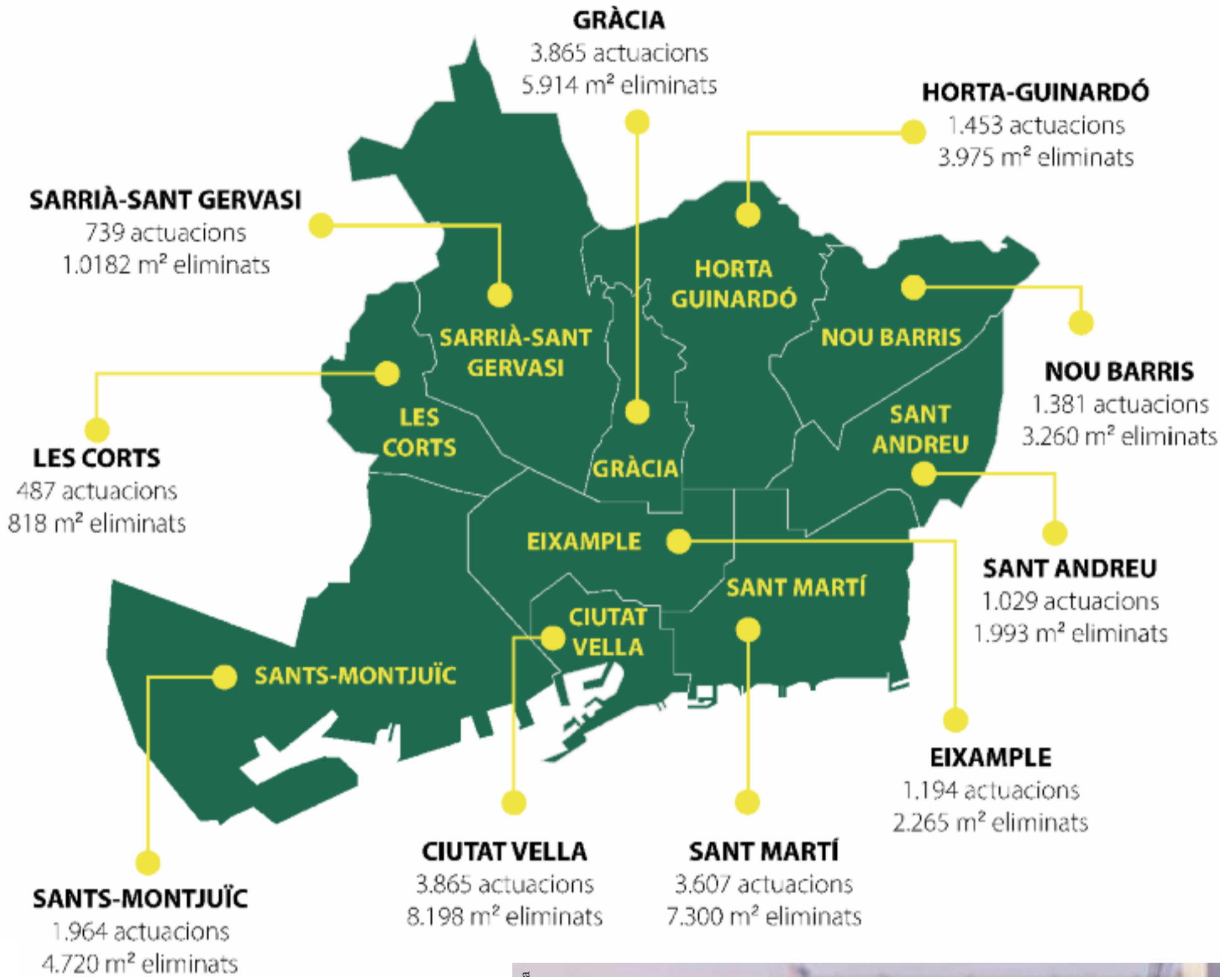
Durant el juliol i l'agost es van fer 16.000 inspeccions

car una sanció quan correspon. Només d'aquesta manera podem llançar l'incentiu necessari perquè aquestes conductes reverteixin en el futur", explicava Laia Bonet, pri-

Foto: Ajuntament de Barcelona

Neteja de pintades

mera tinenta d'alcaldia al capdavant de l'àrea d'Urbanisme, Transició Ecològica, Serveis Urbans i Habitatge, durant la presentació de les dades.

Per altra banda, també es van portar a terme 3.500 inspeccions als

incompliments, i les empreses responsables hauran de fer front a l'import corresponent a la repercussió econòmica de les faltes, que, ara com ara i a falta de resoldre les al·legacions presentades, és de 294.800 euros en total.

EFFECTE DISSUASIU

Un dels efectes de les primeres mesures és que el nombre d'incompliments a l'agost ja va ser notablement inferior que al juliol. Bonet ho atribuïa a l'efecte dissuasiu: "La xifra més positiva i que valorem molt satisfactòriament és que durant el mes d'agost el resultat d'aquestes inspeccions va donar molts menys incompliments que al mes de juliol, i això vol dir que el missatge ha calat i que s'ha traduït en un millor servei de les empreses". ■

El nombre d'incompliments ja va baixar a l'agost

serveis que presten les empreses adjudicatàries del contracte de neteja, complint amb l'objectiu marcat de triplicar-les. Fruit d'aquesta feina de control, es van detectar 269

Foto: Ajuntament de Barcelona

Denúncies

	ESTIU 22	ESTIU 23	AUGMENT
 CONSUM ALCOHOL	5.562	7.542	+36%
 NECESSITATS FISIOLÒGIQUES	782	931	+19%
 PINTADES	28	55	+96%
 RESIDUS	123	153	+24%

Més policia al carrer per garantir la convivència

► L'altre gran pilar del Pla Endreça és el civisme i la convivència. El regidor de Seguretat, Albert Batlle, ja advertia abans de l'estiu que calia refermar l'autoritat per garantir el civisme a la ciutat i augmentar l'activitat sancionadora de les conductes incíviques. Durant la presentació del primer balanç, Batlle es va refermar en aquests plantejaments i va mostrar-se satisfet pels resultats obtinguts. "Hem tingut diàriament més de cent agents més dels que teníem l'any 2022, i això s'ha notat: hem pogut lluitar millor contra els elements d'impunitat que afecten d'una manera important la imatge de la ciutat".

MÉS SANCIONS ALS INCÍVICS

Fruit de les actuacions, la Guàrdia Urbana, sempre amb la col·laboració de la resta de cossos policials, ha incrementat les sancions relacionades amb les conductes incíviques que afecten la convivència, amb especial èmfasi en les multes vinculades al consum d'alcohol a la via pública, necessitats fisiològiques al carrer, pintades i residus. A més, s'ha aplicat la franja més alta de l'import de les sancions per aquests conceptes.

Els nous agents han treballat de forma coordinada amb els equips de policia de barri del cos per potenciar la intervenció preventiva des de la pro-

36% més que durant el mateix període de l'any anterior. Les sancions vinculades a les necessitats fisiològiques a la via pública van créixer un 19%, amb 931 denúncies, mentre que es van posar un total de 55 sancions per pintades, un 96% més que l'any anterior, pràcticament el doble. Les denúncies per llençar re-

Les autoritats també han perseguit la venda ambulanta i els autors de pintades

sidus al carrer també van créixer un 24%, amb un total de 153 sancions. El comerç il·legal i la venda ambulanta van ser un altre dels eixos de la tasca policial durant l'estiu, amb un augment de les intervencions.

"LA TENDÈNCIA ÉS BONA"

A l'hora de valorar la feina feta, Batlle va destacar "l'esforç" i la "tensió important" que el Pla Endreça ha suposat fins ara per als serveis municipals, però es va mostrar molt satisfet pels resultats, no només de la tasca en l'àrea de seguretat, sinó també en la de la neteja. "Podem fer-ne una valoració positiva, i crec que la tendència és bona. La coordinació entre els diferents serveis també és molt bona, i en el conjunt d'espais de la ciutat, també. Crec que el binomi neteja i seguretat ha funcionat, i vull agrair-ho a tots els serveis, especialment en un estiu on s'ha recuperat amb escreix la presència de visitants i en unes circumstàncies d'increment de l'activitat a l'espai públic", va resumir Batlle.

COMISSIONADA DE CONVIVÈNCIA

Tot plegat mentre es nomenava per primera vegada una comissionada de Convivència, Montserrat Surroca, precisament per reforçar i impulsar les polítiques municipals vinculades a aquest àmbit. ■

S'han incrementat les sancions per conductes incíviques i consum d'alcohol al carrer

ximitat, el contacte directe amb la ciutadania i el coneixement del territori per evitar conductes delictives i els conflictes de convivència.

Com a resultat d'aquesta feina, durant els mesos de juliol i agost la Guàrdia Urbana va posar un total de 7.542 denúncies per consum d'alcohol al carrer, un

Fotos: Ajuntament de Barcelona

Sagrada Família

líniaeixample.cat

8 de novembre del 2023

Solidaritat | Campanya de recollida de joguines

A partir de dilluns vinent, 13 de novembre, i fins al 5 de desembre, es durà a terme una campanya solidària de recollida de joguines al barri. Es poden deixar al Taller Ocupacional Sant Guillem i a l'Aula Ambiental de la Sagrada Família.

El barri torna a posar el focus en el dret a l'habitatge

HABITATGE ▶ L'Ateneu El Poblet acollirà aquest dimecres a les set del vespre una xerrada sobre el dret a l'habitatge. La conferència anirà a càrrec de Jaume Artigues, membre de la comissió d'habitatge de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) i president de l'Associació de Veïns de la Dreta de l'Eixample. Concretament, se centrarà en la llei estatal del dret a l'habitatge, una norma que el Congrés va aprovar la primavera passada però que, arran de la convocatòria electoral anticipada del juliol, encara no s'ha pogut desplegar del tot.

La xerrada ha estat impulsada per l'Associació de Veïns de la Sagrada Família, amb el suport de la FAVB, l'Ateneu El Poblet i el Districte de l'Eixample. Des de l'AV de la Sagrada Família, María José Valdemoro assegura que "el problema de l'habitatge afecta molta gent al barri". En aquest sentit, Valdemoro assenyala que molta gent gran està sent expulsada del

Una dona es mira els preus d'una immobiliària. Foto: Laura Rodríguez/ACN

barri "de manera silenciosa" i que la major part dels joves que hi han crescut també es veuen obligats a marxar a altres zones de la ciutat.

REACTIVAR LA XARXA

Tenint en compte això, l'objectiu d'aquesta activitat programada per l'AV no es limita només a la difusió d'informació perquè els

veïns coneguin els seus drets, sinó que també pretén reactivar la Xarxa d'Habitatge de la Sagrada Família. Es tracta d'una entitat impulsada per un grup de veïns a principis d'aquest any i que es va quedar en un estat embrionari. Ara la volen posar en marxa de nou perquè "cal fer pinya per afrontar el problema", afirma Valdemoro.

La Sagrada Família il·luminarà les noves torres diumenge

BASÍLICA ▶ La Sagrada Família il·luminarà per primera vegada els terminals de les quatre torres dels evangelistes aquest diumenge, 12 de novembre. Serà després de la celebració d'una missa solemne oficiada per l'arquebisbat de Barcelona, Joan Josep Omella, i la posterior benedicció de les quatre torres.

Aquest serà el darrer acte per commemorar la finalització del conjunt dels evangelistes, format per quatre torres que representen Marc (amb la figura d'un lleó), Lluc (amb la figura del bou), Joan (l'àliga) i Mateu (l'àngel). Un altre

acte per celebrar la culminació d'aquestes torres va ser el primer concert de la Banda Municipal de Barcelona a la basílica, que va tenir lloc el 4 de novembre.

DIADA CASTELLERA

Per fer-ho encara més rodó, la cultura popular local també tindrà el seu moment de protagonisme en aquests dies de celebració. Dissabte hi haurà una diada castellera davant del temple, amb la participació dels Castellers de la Sagrada Família com a amfitrions, els de l'Esquerra de l'Eixample, els de Sants i els de Sarrià.

La basílica amb les torres dels evangelistes acabades. Foto: Sagrada Família

Economia de Proximitat
l'economia dels barris

Resolubilitat del potencial econòmic del teu districte

Districte	Indicador
Sarrià-Sant Gervasi	4,95%
Gràcia	20%
Horta-Guinardó	8,32%
Les Corts	10,5%
Santa-Margarida	10,5%
Ciutat Vella	10,5%
Eixample	27,3%
Sant Andreu	10,5%
Sant Martí	10,5%

Sabies que l'Eixample concentra el percentatge més alt d'activitat econòmica?

Descobreix el potencial econòmic del teu districte

La Casa dels Barris

espai línia

Exposició
Economia de Proximitat,
l'economia dels barris

Girona, 52
Barcelona

Entrada lliure
9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

Aprendre a conviure amb la IA

» El Centre Cívic Ateneu Fort Pienc enceta avui un cicle sobre intel·ligència artificial i creativitat
 » L'investigador Oriol Rosell és l'encarregat d'inaugurar el cicle amb una xerrada introductòria

Anna Utiel
EL FORT PIENC

Dijous passat, 2 de novembre, els Beatles van publicar una nova cançó. Més de cinquanta anys després de la separació del grup, i amb dos dels quatre integrants morts, la mítica banda de Liverpool estrenava *Now and Then*. Un miracle? Un despropòsit? Depèn de qui s'ho miri. El cas és que, sigui com sigui, hi ha tingut molt a veure la intel·ligència artificial (IA). Això ha generat reticències, però també admiració i, per damunt de tot, una gran curiositat.

Precisament aquest fenomen en auge –la IA i, en concret, les seves possibilitats creatives– centra el nou cicle que arrenca aquest dimecres al Centre Cívic Ateneu Fort Pienc. Fins al 22 de novembre, l'equipament acollirà conferències, projeccions de pel·lícules, cinefòrums i fins i tot un assaig

obert en què es presentarà una peça musical interpretada per una artista i un model d'intel·ligència artificial.

L'encarregat d'inaugurar el cicle serà Oriol Rosell, investigador independent i docent del Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre. Creador del pòdcast i el blog *Tàcticas de Choque*, Rosell condueix el programa *La història secreta de Ràdio 4* i participa a *Territori clandestí*, de la mateixa emissora.

Sota el títol *De què parlem quan parlem d'intel·ligència artificial?*, la xerrada de Rosell pretén ser "introductòria i conceptual", en paraules seves. Així, ha de servir per entendre què és la IA i com hi vivim. El primer que cal tenir en compte és que no es tracta d'una tecnologia nova. "Quan escrivim un missatge per WhatsApp i el mòbil ens autocompleta la paraula, quan fem una cerca a Google o quan ens apareixen uns anuncis determinats, som testi-

La convivència amb la intel·ligència artificial és una tasca que hem d'assumir com a societat. Foto: Pexels

monis de la IA", detalla Rosell. "La IA fa molts anys que existeix, però ara ha esclatat un cert pànic perquè s'ha accelerat", afegeix.

Per a Rosell, el que més espanta la gent és la possibilitat que la IA els substitueixi com a treballadors. La IA, diu, pot arribar a tenir la capacitat de "substituir el director d'un banc o la classe creativa, a diferència de la robòtica, que substituïa els de baix". "En principi no ens substituirà, però

pot suposar un trasbals en la jerarquia sociolaboral i obligar-nos a replantejar-la", assegura Rosell, admetent que això no li sembla pas una mala notícia.

D'altra banda, recorda que "la tecnologia no és bona ni dolenta, el que és bo o dolent és l'ús que en fem". En la mateixa línia, subratlla que per ara la IA "és massa humana", ja que ha de ser programada per algú i, per tant, té biaixos. "La idea d'una IA emancipa-

da, desvinculada de la lògica humana, seria interessant, però actualment és ciència-ficció", apunta Rosell. És per això que remarca que els deures que tenim ara com a societat és "aprendre a conviure amb ella", perquè no desapareixerà, i explorar les seves aplicacions positives, que en té moltes. "Hi ha gent que viu sola i se sent acompanyada per *Alexa*. És trist, però no és culpa d'*Alexa*", conclou Rosell a tall d'exemple.

525 mitjans associats

associació de mitjans i informació tecnològica

amic

"Mitjans de proximitat, periodisme de confiança"

www.amic.media

Cultura de Barri

Espai Línia | Cicle 'Cultura de barri'

L'Espai Línia acollirà el cicle *Cultura de barri*, que constarà de tres conferències que se celebraran el mes de desembre, després d'una prèvia en forma de conversa amb el regidor Xavier Marcé.

Murals contra l'estigma al Besòs

ART URBÀ ▶ El retrat d'uns alumnes de l'Escola Concepción Arenal decora des de fa uns mesos l'edifici de davant d'aquest centre, al número 11 del carrer Messina. El mural, de grans dimensions i obra de l'artista Slim Safont, és la primera materialització del projecte NOS Besòs, que pretén portar l'art urbà al Besòs i el Maresme per reivindicar tant la seva història com el seu present, i així lluitar contra "l'estigmatització del barri", en paraules de la portaveu de la plataforma SOS Besòs, Teresa Pardo. Precisament, aquesta i altres entitats veïnals de la zona han tingut un paper clau a l'hora de dissenyar el projecte, impulsat per l'Ajuntament.

"Voliem crear un pol d'atracció basat en l'art i vinculat a la memòria col·lectiva", resumeix Pardo. Aquesta veïna i activista admet que, entre altres coses, al barri li falten atractius i comerços –"molts baixos són habitatges", recorda– i que això empitjora la ja complicada realitat social de la zona. NOS Besòs vol posar-hi remei aprofitant els trets positius que també existeixen al barri.

"Tenim una història molt interessant que malauradament forma part de la

memòria esborrada de la ciutat", destaca Pardo. En aquest sentit, fa referència a la rapidesa amb què es va construir el barri per donar una alternativa a la gent que vivia en barraques i a la importància de recordar aquell episodi del passat barceloní. Un episodi que ben segur apareixerà en futurs murals del projecte.

Un altre fet destacable de la zona, i que l'ha caracteritzat des dels seus orígens, és la multiculturalitat. "La diversitat cultural que teníem al principi s'ha mantingut, només ha canviat el lloc de procedència dels veïns. Abans venien d'altres territoris de l'Estat i ara de fora, però sempre hem estat un barri d'acollida i això forma part de la nostra identitat", subratlla Pardo, amb orgull.

Aquesta barreja de cultures es pot apreciar en el primer mural. La fotografia en què s'inspira aquesta obra mostra infants de cultures diverses i es va fer durant un *iftar* (l'àpat amb què els musulmans trenquen el dejuni durant el Ramadà) que es va celebrar al barri. Per a Pardo, aquest gest és una mena de "reivindicació del dret a l'espai" que deixa clar que els veïns migrants o fills de la immigració són, evidentment, "veïns de ple dret".

Nou Barris i el món del circ: un vincle històric

CIRC ▶ La lluita veïnal sempre ha estat –i és– una eina clau per a la millora de les condicions de la classe treballadora. Quan pensem en victòries nascudes de l'organització comunitària és probable que ens vinguin al cap la lluita contra els desnonaments, l'arribada de nous equipaments als barris o l'oposició a projectes que els veïns i veïnes consideren perjudicials per intentar que no s'arribin a fer mai. Però en el que potser no pensem és que, arran d'una ocupació d'una fàbrica, gairebé 30 anys després s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona.

A Nou Barris s'ha consolidat un espectacle de circ com un dels més reconeguts de Barcelona

Parlem del Circ d'Hivern de l'Ateneu Popular 9 Barris, que ja escalfa motors per a la seva 28a edició i que va sorgir amb la intenció de fomentar la creació de companyies estables professionals relacionades amb el circ i d'oferir propostes inèdites, de qualitat, de mitjà format i per a teatre des de l'Ateneu. Un equipament que va néixer a partir de l'ocupació per part dels veïns, l'any 1977, d'una fàbrica d'asfalt que es va construir entre els barris de les Roquetes i la Trinitat Nova, on van decidir començar a fer cultura. De seguida connectarien amb artistes del món del circ gràcies a l'amplitud de l'espai i el vincle circ-Ateneu s'acabaria convertint, així, en l'eix vertebrador d'un projecte d'èxit.

L'ArgumentaBCN se centra en la salut mental

Foto: Ajuntament

CONVERSES ▶ La Xarxa de Centres Cívics de Barcelona torna a organitzar el cicle de conferències ArgumentaBCN, que aquesta tardor arriba a la cinquena edició i se centra en la salut mental, amb el lema *No puc més!*. La Casa Golferichs va ser l'escenari de la inauguració d'aquesta edició, amb una xerrada a càrrec del periodista i activista David Fernández i de la historiadora de l'art, crítica i comissària independent Rita Rakosnik. Tots dos van protagonitzar la conferència *Els rics també ploren? Malestars i classe*, moderada per la periodista Sandra Vicente.

Quatre centres cívics (El Sortidor, Navas i Torre Llobeta, a més de la ja citada Casa Golferichs) són l'escenari d'aquesta cinquena edició, en la qual tindran lloc un total de 16 sessions, plantejades com un diàleg entre veus acreditades en la matèria i una figura que modera i dinamitza la participació del públic per crear i compartir un espai de conversa i de reflexió col·lectiva.

L'objectiu és bastir una mirada àmplia que ajudi a reflexionar sobre les causes socials dels malestars i del patiment mental i emocional, així com a trobar eines per donar-hi resposta.

Foto: Instagram (@slimsafont)

El Barcelona Districte Cultural porta un any més una gran oferta als barris

FESTIVAL ▶ El Barcelona Districte Cultural, el festival en format de circuit cultural als barris, viu entre l'octubre i el desembre una nova edició. Un any més, l'aposta recau en espectacles consagrats i emergents de teatre, circ, dansa, música i cinema familiar, seleccionats per una comissió formada per responsables dels centres cívics i per especialistes en les diverses arts presents al circuit.

El cicle, nascut l'any 2017, és una iniciativa de la Xarxa de Centres Cívics de Barcelona que té com a principal objectiu enfortir la cultura de proximitat i que la ciutadania pugui gaudir de forma gratuïta d'espectacles de qualitat molt a prop de casa. Al seu barri.

A l'edició d'enguany, que va arrencar el 6 d'octubre i s'acabarà el pròxim 28 de desembre, s'inclouen 36 propostes culturals diferents i un total de 228 funcions, amb projeccions especials per a les escoles i els instituts dels barris. En algunes ocasions, les funcions van acompanyades de col·loquis, xerrades, presentacions o activitats complementàries organitzades en paral·lel.

D'altra banda, també cal destacar que aquesta edició incorpora dues sales noves: la Milaway, de l'Institut Milà i Fontanals, al districte de Ciutat Vella, i el Centre Cívic Bon Pastor, al districte de Sant Andreu. En total, el Barcelona Districte Cultural té 33 escenaris a tota la ciutat.

Foto: Barcelona Districte Cultural

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Casa Marsans, molt més que un alberg de joventut

GRÀCIA/ Tot passejant pel barri de Vallcarca, si arribeu al passeig de la Mare de Déu del Coll, 41, hi trobareu un edifici singular que no passa desapercebut. Hi veureu entrar i sortir molt de jove, perquè és l'alberg que la Xarxa Nacional d'Albergs de Catalunya té a Barcelona, però és molt més que un allotjament. La Casa Marsans és una petita joia del modernisme que ha resistit el pas del temps tot i haver viscut una història dura i tèrbola. I ara té una de les funcions més nobles per a un edifici: la d'acollir joves d'arreu del món que volen descobrir Barcelona i Catalunya.

La història de la Casa Marsans es remunta a principis del segle XX, concretament a l'any 1907, quan l'arquitecte Juli Marial i Tey va fer realitat el somni de Josepa Marsans i Peix, filla de banquers i propietària de la primera agència de viatges de tota Espanya, Viat-

L'edifici alberga al seu interior una fantasia modernista i aràbiga de l'arquitecte Juli Marial

ges Marsans. La Josepa havia viatjat arreu del món i va voler construir un palauet que evocés totes aquelles aventures, i Marial va construir un palau amb sorpresa. Per fora, una façana classicista, fidel al gust burgès de principis del segle XX. I per dins, una barreja modernista i neoàrab que és una autèn-

Foto: Ajuntament

tica fantasia i que avui dia és Patrimoni Cultural Europeu. Aquest habitatge unifamiliar de planta quadrada s'organitza al voltant d'un pati centralitzat, com un claustre, adornat amb arcades de disseny neoàrab. La decoració interior modernista atorga a l'espai un joc de llum i color espectacular. Malgrat la rehabilitació necessària per convertir l'edifici en un alberg, el palauet manté l'encant primigeni que tenia per als Marsans.

UNA HISTÒRIA AGITADA

L'edifici original ha sobreviscut, però ha sigut gairebé un miracle. Durant la Guerra Civil es va reconvertir en un hospital republicà i, pocs anys després, va ser primer una caserna de les tropes franquistes provinents del Marroc i, després, un edifici d'auxili social de la Falange. En arribar la Segona Guerra Mundial, es va transformar en internat per a orfes de la guerra.

Després de tantes vicissituds, una mica de pau. L'any 1983 la Casa Marsans va allotjar el primer Alberg de Joventut de la Generalitat. Hi va tenir molt a veure l'encant de l'edifici, però també la ubicació, en una de les zones més tranquil·les de Barcelona, entre els barris de Gràcia i Horta, en un entorn privilegiat per la riquesa de naturalesa i d'espais verds i molt ben comunicat amb el centre de la ciutat.

Uns jardins recorden la figura de la lluitadora andreuca Elisa García

SANT ANDREU/ Els Jardins d'Elisa García evocuen una persona molt especial per a Sant Andreu: una jove cooperativista que va ser la primera andreuca morta al front durant la Guerra Civil. Aquell fet va impactar tant el barri que pocs mesos després van posar el seu nom a l'antic carrer de les Monges. Es va mantenir així fins al final de la guerra, quan els franquistes van forçar la recuperació del nom històric. L'any 2018, diverses entitats molt vinculades al barri i al cooperativisme van proposar que els jardins situats entre els carrers Pont, Cinca i Segre, al costat de la parròquia de Sant Andreu de Palomar, portessin el seu nom, i així va ser.

Elisa García va ser una treballadora de la Fabra i Coats i membre de la UGT, militant de les Joventuts de la Cooperativa L'Andreuca, i després de l'aixecament militar va treballar activament als hospitals i als menjadors col·lectius a Sant Andreu. Es va allistar com a voluntària en una columna de la CNT per anar a lluitar, com a miliciana, al front d'Aragó i defensar la causa republicana, però va morir quan tenia amb prou feines dinou anys, a l'Hospital de Sariñena, ciutat on està enterrada.

Foto: Fundació Roca Galès

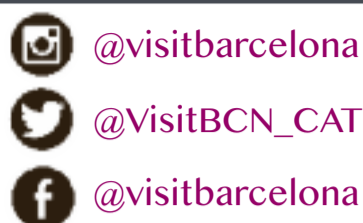

Els Jocs Olímpics van portar un parc al Poblenou

SANT MARTÍ/ El parc del Poblenou, ubicat al front marítim de Barcelona, és un dels fruits de la transformació urbanística que va viure la ciutat durant els Jocs Olímpics del 1992 i un bon exemple del canvi que va fer Barcelona gràcies a aquell esdeveniment. Allà on hi havia un antic abocador, fàbriques obsoletes i el parc d'andanes de l'antiga estació de mercaderies del Poblenou ara hi llueix un espai verd amb dunes cobertes de vegetació mediterrània, camins pavimentats, pistes esportives, àrees infantils i quioscos.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

El record de la vida agrària a la Marina perviu a Can Mestres

Foto: Ajuntament

SANTS – MONTJUÏC/ Can Mestres, al Camí de Can Clos, és una de les cases de pagès antigues que es conserven a la ciutat i un testimoni de la gran activitat agrícola i ramadera que tenia lloc als camps de la Marina. Llavors encara era nombrosa la població rural que vivia a la plana del Delta del Llobregat i que abastia els mercats de la ciutat amb productes frescos. Can Mestres és un bon exemple de com vivien i com treballaven aquells productors autòctons.

La casa de pagès era inicialment d'una planta i es va reformar posteriorment per afegir-hi els pisos superiors, però conserva l'aspecte que tenien aquelles construccions. Al seu voltant es conserven els camps de conreu que treballava el seu propietari, Benvingut Mestres. També es conserva el pou d'on

treien l'aigua necessària. En total, la finca té una superfície de més de 10.000 metres quadrats, dels quals 6.200 són cultivables, amb 52 parcel·les. La finca també disposa de zones de plantes aromàtiques als marges de les parcel·les, compostadors individuals i diverses estructures per potenciar la fauna.

En el mateix recinte hi ha una granja de 300 metres quadrats amb diferents animals: ovelles, cabres, ànecs, conills, oques i gallines. Del manteniment i la cura dels animals se n'encarrega una entitat especialitzada, amb l'ajuda voluntària dels jubilats i jubilades.

XARXA D'HORTS URBANS

Afortunadament, el projecte agrari i ramader continua viu a Can Mestres, entre altres raons perquè aquí va néixer la Xarxa d'Horts Urbans

de Barcelona, l'any 1997. L'Ajuntament va establir a la finca cinquanta-dues parcel·les dedicades al conreu per a jubilats del districte de Sants-Montjuïc i és així com es va convertir en el primer node d'aquest programa de participació destinat a les persones més grans de seixanta-cinc anys veïnes del districte i procedents d'entitats de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat i del tercer sector social.

L'objectiu dels horts en general, i de Can Mestres en particular, és fomentar la participació de persones i l'activitat agrària, sempre seguint els principis de l'agricultura biològica, com feia ben segur el primer propietari. A banda, els horts també acullen activitats d'educació ambiental i visites guiades, sobretot de grups escolars.

L'Eixample

La Casa Queraltó i els esgrafiats roses

Els grans edificis modernistes de referència són els que concentren gairebé totes les mirades, però la petjada d'aquest moviment artístic va ser molt intensa i va deixar la ciutat plena de petits tresors no sempre prou valorats. La Casa Queraltó és un d'ells, un edifici del 1907 dissenyat per l'arquitecte Josep Plantada i Artigas que destaca per uns elegants esgrafiats de color rosa i uns falsos arcs amb columnes i capitells. Tot i que el pas dels anys ha alterat l'edifici original, sobretot el coronament, on han desaparegut uns pinacles i un templet, manté el seu caràcter i, de fet, forma part de la Ruta Modernista de Barcelona.

Amb una estructura en xamfrà i de grans dimensions, la Casa Queraltó ocupa tota la confluència de la rambla de Catalunya amb el carrer de Mallorca. Conserva, en un dels laterals, unes vistoses tribunes semicirculars de gran ornamentació amb arcs i columnes que el fan un edifici de gran bellesa arquitectònica.

PUERTO RICO

La casa manté un vincle curiós amb Puerto Rico, i és que el 1910 hi va néixer algú molt important per a aquest país: Teodoro Moscoso, ambaixador dels Estats Units i polític que entre el 1950 i el 1970 va ser el gran impulsor del desenvolupament econòmic de Puerto Rico.

Foto: Aj.

Un mas del segle XV, un museu i la cova on s'amagava en Serrallonga

Foto: Ajuntament

HORTA – GUINARDÓ/ El Museu Palmero, a Can Figuerola, situat al carrer de Judea, a Sant Genís dels Agudells, és un petit racó ple d'història i de cultura. En un sol espai es pot visitar un mas tradicional del segle XV, un museu de pintura de tota una saga familiar, els Palmero, i fins i tot es pot accedir a la cova on diuen que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga.

Comencem pel museu, una col·lecció permanent que consta de 125 obres pictòriques de l'artista Maestro Palmero i que giren entorn de diverses escenes aparegudes a l'obra mestra de l'escriptor Miguel de Cervantes, *El Quixot*. La col·lecció es completa amb l'obra dels seus continuadors, que també formen part de la família Palmero i que, a més de conservar la casa, també han mantingut la tradició artística de la família.

El mas que ara ocupa el museu, restaurat per la família Palmero, és un edifici protegit del segle XV i encara manté la façana de pedra amb finestres d'inspiració gòtica. A l'interior, destaca un mural pintat al fresc a escala natural i que representa el naixement de l'escut de Catalunya, amb Guifré el Pilós pintant les quatre barres amb la sang de la ferida mortal. A més, la masia conserva mobles originals de l'època i també objectes de ceràmica i algunes peces d'art sacre.

I, finalment, la cova mil·lenària on explica la llegenda que s'amagava el bandoler Joan de Serrallonga i que, segons els rumors, connectava directament amb la Serra de Collserola, per poder fugir ràpidament. La cova forma part de la visita al museu, que està obert al públic, tot i que cal fer reserva amb antelació al telèfon 609 77 97 01.

És del dia 19 d'abril de l'any 1978. A la foto, en blanc i negre, s'hi veu un grup d'homes en una escalinata. Bé, també hi ha tres dones. Gairebé tots porten americana i corbata, i van ben afaitats. Els retratats pel fotògraf i periodista Emilio Pérez de Rozas són els regidors de Barcelona en el primer ple d'investidura després de la dictadura. Narcís Serra, el nou alcalde, surt a la primera fila, i encara que amb barba, vesteix exactament com la resta.

L'estètica dels polítics que apareixen a la fotografia és la norma a tots els consistoris democràtics de l'època: homes afaitats, amb *trajo*, camisa... No obstant això, a les instantànies que es fan als municipis de la metròpoli d'aleshores es veuen alguns regidors sense corbata i amb la camisa arremangada. Són polítics obrers que, per fi, poden participar en la vida pública lluny de la clandestinitat. Amb els anys, però, molts d'ells acabaran sucumbint als dictats de l'americana.

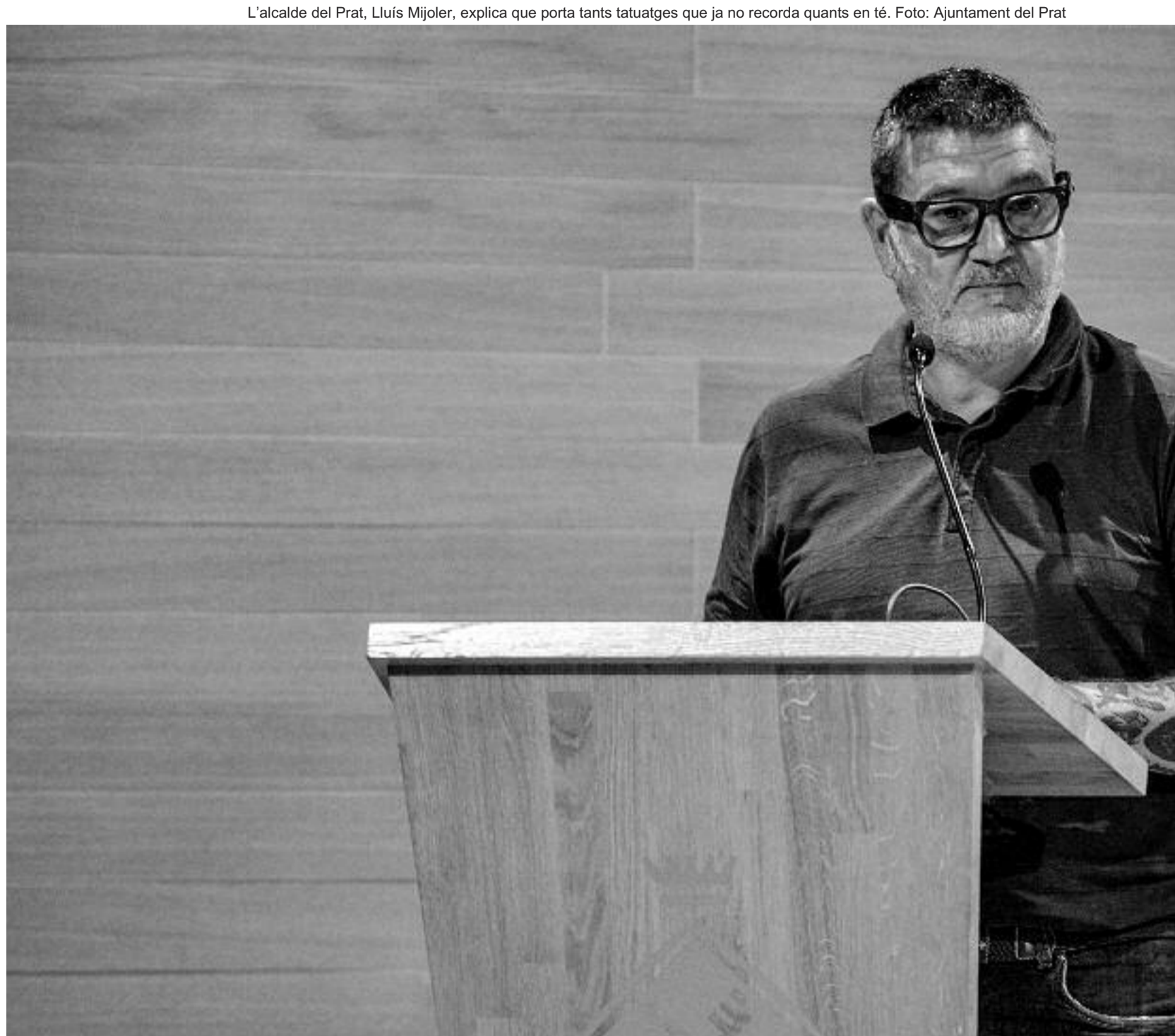
Totes aquestes imatges tenen gairebé mig segle. Avui, a la política les modes han canviat. Com ha evolucionat la manera com vesteixen els representants sortits de les urnes? Són més transgressors? Continuen sota la dictadura del *trajo* i la corbata?

L'ESTÈTICA DEL PODER

Quan pensem en algú poderós normalment ens l'imaginem amb americana i corbata. "Tant en homes com en dones, és una vestimenta associada al poder, als homes de negocis o a la banca", afirma l'experta i assessora d'imatge en política Marta Portnou. "Mentalment això es relaciona amb la dreta, perquè durant molt temps havia ocupat el poder i els càrrecs on hi havia un codi formal de vestimenta", afegix. De fet, la moda de la jaqueta i la corbata tal com la coneixem es consolida a casa nostra a finals del segle XIX i principis del XX, impulsada per la burgesia. Anteriorment, en altres indrets com França o la Gran Bretanya aquesta nova classe social havia apostat per peces de roba més austeres que es contraposaven amb l'estil recarregat de les velles elits aristocràtiques en declivi.

En aquest sentit, quan part de la població que normalment no accedia a la política, com les classes obreres, va anar conquistant espais de representativitat, ho va fer vestint amb la roba que identificava amb el poder. "No és que adoptessin aquesta vestimenta, sinó que quan van començar a ocupar càrrecs sabien que havien de passar per certs convencionalismes", explica Portnou.

Amb algunes excepcions durant la segona meitat del segle XX –com quan els parlamentaris del Partit Verd alemany van irrompre al Bundestag amb *bambes* el 1985–, a principis del nou mil·lenni els canvis que s'havien produït en la vestimenta dels po-

L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, explica que porta tants tatuatges que ja no recorda quants en té. Foto: Ajuntament del Prat

Adeu a la dictadura del 'trajo' i la corbata?

Fa mig segle, els plens municipals estaven plens d'homes amb americana i corbata. Actualment, les coses han canviat, i cada vegada és més freqüent veure representants públics que no s'adscriuen a aquests canons estètics. Malgrat tot, a la política encara hi ha un cert clima d'encotillament pel que fa a la vestimenta.

lítics eren pocs. Només cal recordar que el parlament britànic no va revocar fins al 2017 la norma de dur corbata.

ITOT VA CANVIAR

Després de la crisi econòmica del 2008, la confiança de la ciutadania en els polítics a l'estat espanyol va arribar als seus mínims històrics entre el 2012 i el 2013, segons el CIS. La població considerava que els seus dirigents estaven a una distància sideral. Va ser a par-

tir d'aquell moment que la política es va omplir d'una nova formada de dirigents, molts vinguts del 15M, que trencaven amb els motlles establerts fins aleshores.

En declaracions al *Línia*, l'exdiputat de la CUP David Fernández explica que quan la seva formació va arribar al Parlament el 2012 hi havia gent que, en veure com vestia, li deia que "per fi algú s'assemblava a ells". "No va ser una decisió tàctica. Simplement érem iguals a dins del Parlament que a

fora", afirma. Sigui com sigui, la seva entrada a l'hemicicle no va deixar indiferent ningú. A més de la col·lecció de samarretes reivindicatives que el diputat va lluir durant gairebé quatre anys, i que va ser àmpliament comentada per la premsa, Fernández va rebre atacs de tota mena per la seva manera de vestir. La més notòria va ser la de la presidenta del Parlament Núria de Gispert, de Convergència i Unió, que en una entrevista va dir que "la dignitat de la institució" re-

queria "una formalitat diferent". Les seves crítiques van quedar en res, i fins i tot una experta en moda com Patricia Centeno va escriure un article ironitzant sobre el fet que de Gispert hagués aparegut disfressada de fada en una entrevista a *El País* el 2011 i ara parlés de decència.

Encara van ser més agressius els atacs d'alguns diaris espanyols. *La Razón*, per exemple, publicava l'article *David Fernández, la estètica de lo feo*. "Es van dir barra-

La moda com a arma

● Més enllà de comunicar una filiació o una ideologia política, l'estètica és utilitzada sovint pels rivals com a arma llançadora. En aquest sentit, són les dones les que pitjor ho tenen. "Sempre som jutjades pel nostre aspecte físic. És part d'aquest patriarcat que s'exerceix sobre els cossos", considera l'experta en moda Marta Portnou. "Una manera d'atacar una dona és a través del físic, per anul·lar-la i afeblir-la", afegeix.

No cal anar gaire lluny en el temps per trobar exemples del que explica. El passat mes de setembre, després

cabassos. Inés Arrimadas va ser vexada per l'expolític del PP Miguel Ángel Rodríguez quan en un tuit va afirmar que la de Ciutadans era "físicament atractiva com a femella jove". Tant ella com una altra política catalana, Anna Gabriel, van ser el blanc d'atacs masculistes per la seva condició física durant l'època del procés. De la diputada de la CUP es parlava del serrell "tallat a dretal" i es qüestionava la seva higiene. Alhora, quan va canviar d'estil, va convertir-se en tota una celebritat. La mateixa Ada Colau també ha aparegut a la premsa recentment

Yolanda Díaz, Inés Arrimadas, Anna Gabriel, Ada Colau, Aina Vidal... Els atacs contra les dones pel seu aspecte físic són comuns a la vida política

que la líder de Sumar Yolanda Díaz criticà Felipe González per la seva postura en contra de l'amnistia, Alfonso Guerra, que va ser vicepresident amb el PSOE, va donar a entendre que les paraules de Díaz no tenien valor perquè havien estat dites en el temps "entre una perruqueria i una altra". Portnou es mostra indignada amb aquest comentari masculista i considera que Guerra "mai s'hauria atrevit a dir el mateix d'un senyor". "Ningú riuria si a un home li diguessin que passa massa hores al barber", lamenta l'experta.

Els atacs contra les dones pel seu físic transcendeixen els colors polítics. A Catalunya en tenim exemples a

pel seu canvi de look. És, sens dubte, una manera d'analitzar les polítiques segons un prisma molt diferent del que s'utilitza amb els seus companys homes. La seva vàlua intel·lectual passa per darrere de la seva condició estètica. Només un home ha fet córrer tanta tinta: Pablo Iglesias quan es va tallar la cua.

En resum, comentar com van o deixen d'anar les polítiques és ben freqüent. Aina Vidal explica, en declaracions a *Línia*, que els seus tatuatges sovint generen comentaris. "M'han arribat a demanar que me'ls tapi i hi ha qui m'ha dit que són indecorosos i de polígonera", diu la diputada barcelonina dels comuns.

bassades, però no ens van afectar, perquè ens van ratificar com la veu de la gent normal", diu Fernández. Així mateix, els atacs confirmaven les tesis dels anticapitalistes en un altre sentit. La seva manera de vestir molestava "uns pocs que anaven amb *trajo*" i que, a ulls de Fernández, eren responsables de "la corrupció i la riquesa desigual".

Fernández va ser, probablement, un dels primers a tot l'Estat a trencar amb les estrictes normes estètiques que havien regit la política. Més tard, Pablo Iglesias i la seva cua, Alberto Rodríguez i les seves rastes, Carolina Bescansa alletant el seu fill al Congrés dels Diputats, dandis com Antonio Baños o Juli Fernández o Anna Gabriel amb el serrell més comentat de la història de la política van trobar una esclata a l'estètica grisa de sempre.

LA DARRERA FRONTERA

Pentinats, roba més lluminosa, camisetes... Sembla que avui els polítics tenen més llibertat per anar com volen. Amb tot, hi ha una barrera que encara no s'acaba de superar: els tatuatges. "Els polítics que en porten no en fan ostentació, perquè els tatuatges sempre han tingut una connotació negativa", afirma Portnou.

"A la Xina sempre van ser una manera de marcar les persones que havien comès crims, i la religió cristiana els tenia com una cosa prohibida", diu per afegir que també s'han relacionat amb "els joves, la rebel·lia, les bandes de carrer i les drogues".

Això resulta sorprenent perquè, segons l'Acadèmia Espanyola de Dermatologia, un de cada tres ciutadans menors de 40 anys a l'Estat porta tatuatges. "Com que tot s'ha democratitzat i qualsevol senyora *pija* de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat, ja no és el que era abans, però tot i això els polítics tenen tanta por de ser jutjats que amaguen els seus tatuatges", afirma Portnou.

És per tot això que des del *Línia* hem preguntat a diferents polítics que porten tatuatges per què en duen i si això té algun pes en la seva feina. L'alcalde del Prat, Lluís Mijoler, dels comuns, per exemple, ja no sap ni quants en porta. "Arriba un moment que els deixes de comptar", diu per afegir que "cada un té una història". Mijoler està molt orgullós de lluir un cos ple de tinta, però reconeix que encara es jutja les persones "més per la seva aparença que per la feina que fan". "Estar compro-

"Qualsevol senyora 'pija' de Pedralbes porta el nom dels seus fills tatuat. Tot i això, els polítics els amaguen", diu l'experta i assessora d'imatge Marta Portnou

"A la política encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista", afirma l'exdiputat de la CUP David Fernández, que va ser dels primers a trencar els cànons

mesos amb el reconeixement de la diversitat i la pluralitat de la nostra societat passa per revisar aquest estereotip", argumenta.

La seva companya de partit i diputada al Congrés Aina Vidal en té cinc. "El més important me'l vaig fer fa tres anys, just després de superar el càncer", relata. És un prisma de llum en forma de triangle que uneix dues de les seves passions: *Star Wars* i la fotografia. També porta una nota musical darrere l'orella, una tortuga amb una oreneta a la closca en homenatge a un conte de Cortázar, un tuca dedicat a la seva família i una rosa dels vents que es va fer amb la seva millor amiga. Vidal afirma que els seus tatuatges han suscitat comentaris no sempre positius. Així mateix, diu que, "malgrat que alguns s'esforcen a tapar-se'ls, hi ha moltíssims diputats que en porten".

Altres polítics com l'exalcalde de Sabadell i diputat d'ERC Juli Fernández tenen tatuatges més discrets. Ell en porta cinc que s'ha fet en moments rellevants, com quan el van elegir diputat. "Em vaig tatuar *No pasaran!*", recorda. A ell mai li han dit res per portar tatuatges.

En la mateixa línia, la regidora d'ERC a Barcelona Elisenda

Alamany porta una papallona al canell. Segons confessa, mai li ha generat problemes i se'l va fer el 2013 "després d'un canvi personal". En aquest sentit, considera que si els tatuatges encara tenen mala fama en política és perquè hi ha un component generacional. "Les persones d'entre 50 i 60 anys estan sobrerrepresentades al Parlament respecte a la societat catalana", afirma. És per això que els tatuatges en política, segons el seu parer, no estan normalitzats.

Una altra fotografia molt diferent de la del 1978 ens parla d'aquesta manca de normalitat. En aquest cas es va fer el 17 de juny del 2023, després de la investidura de Jaume Collboni com a alcalde de Barcelona. Ara sí, per fortuna, hi ha més dones a la imatge. Malgrat tot, com en aquella foto del 1978, les corbates, les jaquetes i els pentinats clenxinats hi predominen. Pots ser que té raó David Fernández quan afirma que a la política "encara continuem ancorats en molts formalismes i una cultura elitista".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

El conjunt eixamplesc visitarà el pròxim dissabte 11 de novembre l'Osasuna Futsal, en partit corresponent a la vuitena jornada de Segona Divisió. El CFS Eixample hi arribarà després de la derrota per 1-4 contra el CD Orvina del passat 5 de novembre.

L'Andrii creix amb els obstacles

» L'ucraïnès, ara becat al CAR i que va despuntar al CN Granollers, va arribar el 2022 fugint de la guerra
» «Les dificultats m'impulsen a millorar; si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat», diu el gimnasta

Toni Delgado
BARCELONA

«Avui dia, amb tantes distraccions i estímuls a fora, és complicat trobar algú tan jove que sàpiga què vol i com buscar-ho. El cas de l'Andrii és excepcional: va arribar a Catalunya el maig del 2022 sense saber català ni castellà, i sense amistats, i ara parla i entén aquests idiomes i ha format una família al club», descriu, orgullosa, Elisabet Valle (Rubí, 1978), cap de la secció de gimnàstica artística del CN Granollers.

Andrii Yavorskyi (Zaporíyia, Ucraïna, 2011) viu a més de 3.500 kilòmetres de la seva ciutat, que vol recordar amb molts espais per jugar. «La guerra em fa molta por i molta ràbia, per tots els infants i les famílies ucraïneses que han mort i moriran. No crec que aquest malson s'acabi aviat... Parlar amb el pare, l'Andrii, i la meua germana, l'Olga, que són allà, em fa sentir a prop d'ells. És un dels moments més especials de la setmana», confessa, emocionat.

El petit ucraïnès és un enamorat dels reptes que li planteja la gimnàstica artística, que li sembla un esport «molt divertit i ple de detalls per millorar». Inquiet i lluitador, sempre està de bon humor i s'entrena molt dur per créixer i superar algun dia el seu gran referent i compatriota, Oleg Verniayev.

És un camaleó que sap adaptar-se a les circumstàncies. Quan va arribar al CN Granollers, l'Andrii se centrava en els entrenaments i a repetir els exercicis. «Va

canviar molt i va començar a riure i xerrar sense perdre la concentració. Es va adonar que a la vida hi ha més coses que la gimnàstica artística, un dels esports capdavanters al seu país i on hi ha molta més competència», continua Valle.

L'Andrii porta l'esport a la sang, perquè la seva germana Olga és ara entrenadora de gimnàstica artística d'infants de 4 i 5 anys a Ucraïna, i Tatiana, la seva mare i amb qui fins fa poc vivia a Mollet, va fer *pole dance* durant uns 10 anys. És un company generós que cuida i es preocupa per la resta, comparteix les seves experiències i necessita ser transparent i agraït. «Fins a conèixer Limin Jia, les paral·leles em feien molta por i em semblaven complicadíssimes. Ell, però, em va transmetre confiança i va saber com motivar-me i donar-me temps perquè n'aprengué. Si no em sortia alguna cosa, potser em deia que fes una mica de llit elàstic o un altre aparell», recorda l'Andrii, que estava acostumat a una altra disciplina, la ucraïnesa, amb més crits.

TRANSFORMAR LA POR

«Transforma la por que pugui tenir en combustible, energia i explosivitat per executar els elements de la millor manera possible», el retrata Francesc Pérez (Barcelona, 1994), que el va dirigir al CN Granollers. Recorda que el primer cop que va veure en acció l'Andrii va ser, precisament, fent paral·leles: «Em va impressionar el seu nivell d'execució. Té una actitud excel·lent que el va fer integrar

Andrii Yavorskyi després de guanyar una medalla. Foto: Francesc Pérez

molt de pressa al grup i unes aptituds que li donen moltes possibilitats d'arribar molt lluny».

El jove gimnasta quasi mai està nerviós abans d'una competició i tampoc va perdre els nervis quan, pocs dies després d'arribar a l'entitat granollerina, li van comentar que aviat celebrarien el festival de gimnàstica. «Veia que era un esdeveniment important amb molt de públic i que estava a les meves mans preparar-me bé els exercicis, i és el que vaig fer», reconeix, tranquil.

Es posa al llit amb la consciència tranquil·la i somia amb exercicis perfectes. Potser no té malsons amb la gimnàstica perquè relativitza el seu creixement i el fet d'haver començat des de zero a Granollers, i se centra en el llarg camí que li queda per re-

córrer, com millorar el seu anglès parlat i escrit i continuar polint el català: «M'he de llençar a parlar-lo més i millor».

«Si altres gimnastes fan aquell exercici, tu també pots fer-lo. Cal allunyar-se de la por i millorar constantment. Intento fixar-me en cada detall, preguntar com puc créixer més o el que no entenc i escoltar sempre», enraona l'Andrii, que després dels seus grans progressos al conjunt granollerí, on va arribar a través de la Federació Catalana de Gimnàstica, s'ha guanyat una altra beca, ara al CAR de Sant Cugat.

«Segur que aprofitarà com ningú l'oportunitat de formar-se allà», té clar Pérez. Al Centre d'Alt Rendiment Esportiu, l'ucraïnès estudia primer d'ESO i s'entrena matí i tarda de dilluns

a divendres, dissabte a la tarda i diumenge descansa. «Al CAR em donen eines i recursos per poder arribar a ser un bon gimnasta», celebra l'Andrii, a qui el seu entrenador, Miguel Rubio, li recorda a Limin Jia «perquè també t'explica les coses amb pausa i tranquil·litat i d'una manera molt entenedora». «En Francesc i l'Eli també em van ensenyar molt. Són exigents. Bé, ella era més dura», confessa, divertit.

«Durant un any el va entrenar Limin Jia, que és qui va fer créixer i millorar l'Andrii, i li va ensenyar els exercicis amb què l'Eli i jo vam treballar en el tram final de la temporada passada per corregir les seves errades d'execució. Miguel Rubio, amb qui continua ara al CAR, també ha fet una gran feina», matisa Pérez.

La seva polivalència fa que l'Andrii tingui moltes portes obertes per al futur i que en el present sigui un gran aspirant al podi. En categoria via olímpica 3 va ser el millor al campionat de Catalunya de Vilanova i la Geltrú, i quart al d'Espanya, a Pamplona, i ara competeix en via olímpica 4. És un gimnasta molt regular en els sis aparells (exercici de terra, salt de poltre, cavall amb arcs, anelles, paral·leles i barra fixa), i especialment bo en anelles i paral·leles. També li encanta el terra, que potser acabarà sent la seva especialitat quan faci l'estirada.

«Els obstacles m'impulsen a millorar. Si ho tinc més complicat, guanyo en seguretat. Mai tinc presses perquè sé que lluitar pels somnis és un llarg procés que vull gaudir al màxim», tanca l'Andrii.

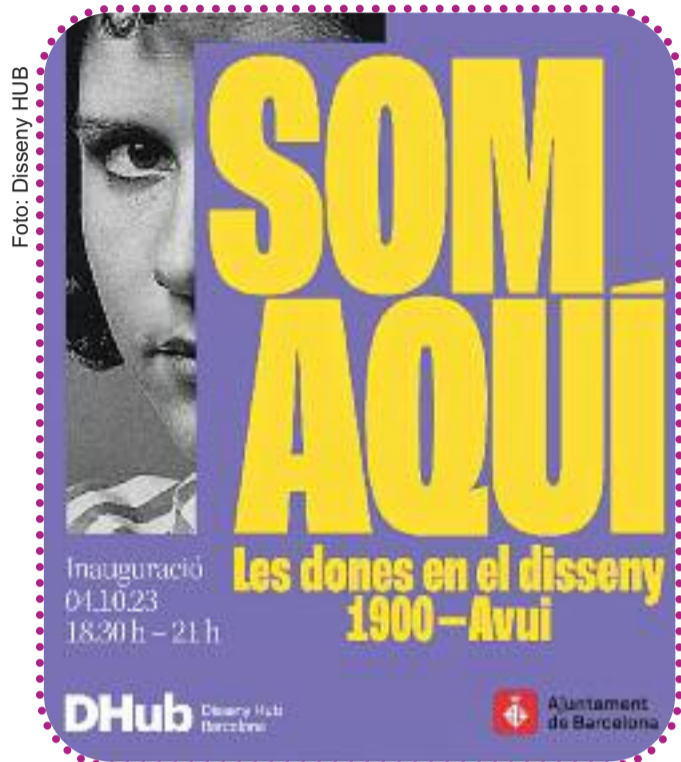
2a Catalana de futbol				2a de futbol			Classificacions			Lliga EBA			Super Copa femenina		
Equip	PTS	GF	GC	Equip	PTS	GF	GC	Equip	PG	PF	PC	Equip	PG	PF	PC
1. CF Singuerlín	18	21	10	1. AECS l'Hospitalet	19	22	11	1. Barça	6	501	364	1. Draft Gramenet	6	405	329
2. PB Anguera	18	19	13	2. CEFS Rubí	17	24	7	2. CB Vic	5	478	418	2. Manresa CBF	6	390	340
3. Racing Vallbona	17	21	13	3. AE P. Esplugues	16	31	11	3. CBM Marató	5	483	429	3. CEJ l'Hospitalet	6	453	325
4. CD Malgrat	17	17	12	4. InterSala Z.	14	23	10	4. CB Castelldefels	5	474	424	4. CB Roser	4	380	353
5. UD Cirera	17	17	12	5. CFS Gran Canaria	14	23	10	5. CB Navàs	4	493	410	5. CBF Cerdanyola	4	400	404
6. CD Masnou	17	16	13	6. CFS Castellón	12	21	21	6. CDB Zaragoza	4	426	386	6. Granollers	3	368	380
7. CF Ametlla Vallès	16	15	12	7. FS Ripollet	10	12	14	7. CB Es Castell	3	463	415	7. TGN Bàsquet	3	363	396
8. CE Premià	14	14	14	8. FSF C. Augusta	10	13	15	8. CB Cornellà	3	447	458	8. SESE	3	422	433
9. CD Canyelles	12	16	16	9. Osasuna Futsal	7	13	11	9. CB Roser	2	396	429	9. BF Sant Adrià	3	347	368
10. C. Atlético Iberia	11	14	17	10. CN Caldes	4	12	19	10. CB Granollers	2	377	454	10. AB Premià	3	384	380
11. CF Martorelles	10	8	10	11. CD Orvina	4	8	16	11. B. Ciutat d'Inca	1	413	471	11. CB Igualada	3	398	389
12. At. Sant Pol	10	18	22	12. FS CET 10	4	6	16	12. CB Alpicat	1	390	476	12. CB Samà Vilanova	3	353	394
13. CE Cabriils	9	15	14	13. Sala Zaragoza	4	8	25	13. Alfindén CB	1	362	479	13. Joventut Les Corts	1	345	397
18. UD Molletense	5	11	17	15. CFS Eixample	0	5	21	14. UE Montgat	0	381	471	14. CB Prat	1	336	456

Viu en línia

videojocs | **RoboCop: Rogue City**

Un *shooter*, és a dir, un videojoc de trets en primera persona, basat en les exitoses pel·lícules de *RoboCop*. Disponible per a PC, PS5 i Xbox Series X/S.

No t'ho perdís

Les dones en el disseny

El Disseny Hub de Barcelona acull, des del passat mes d'octubre i fins al mes de gener, l'exposició *Som aquí: Les dones en el disseny*. Es tracta d'un repàs de la situació de les dones en el món del disseny des de l'any 1900 fins als nostres dies. La mostra recull creacions femenines en diferents àmbits del disseny: interiorisme, ceràmica, joieria, disseny gràfic, il·luminació o tèxtil, per exemple. L'objectiu d'aquesta exposició és, segons l'organització, oferir "un estudi crític dels èxits i les condicions de treball de les dones dissenyadores durant el segle passat" i l'actual.

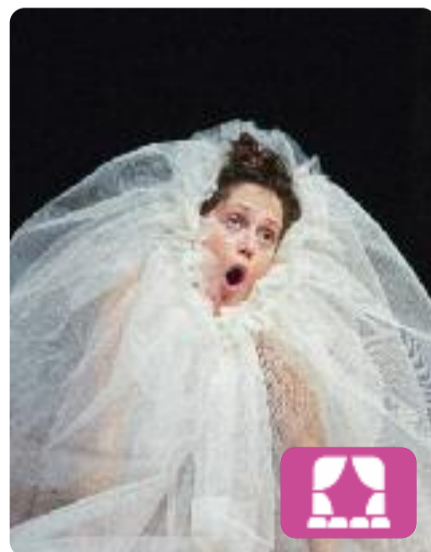
Llibres

El temps de la promesa
Marina Garcés

Recordes la darrera promesa que has fet o que t'han fet? Així s'obre aquest assaig que explora el concepte de promesa. Vivim en una societat aterrida pel futur, obsessionada per predir i projectar, controlar i planificar. Però qui gosa, avui, prometre res? Aquest llibre mostra les claus històriques, filosòfiques i literàries del poder de la promesa i de la seva fragilitat actual.

Teatre

Miracle
Enis Maci

On comença i on acaba el cos? Què pot fer un cos i quant pot suportar? Ferida o miracle, de vegades el cos dibuixa amb la seva pell els límits d'una zona de joc, de vegades els d'un camp de batalla. *Miracle* és una obra polifònica, una xarxa d'intenses relacions i rituals corporals. Com pot un cos convertir-se en molts? A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Marc, Axel y Jes
Sidonie

Sidonie ja té deu àlbums publicats. El grup barceloní va estrenar a finals d'octubre el desè disc de la seva carrera, *Marc, Axel y Jes* (Sony Music). Segons els integrants de la banda, es tracta del "disc més Sidonie de Sidonie", és a dir, probablement és l'àlbum que més els representa. També asseguren que el seu nou treball discogràfic, format per deu cançons, és "molt pop".

Pelis i sèries

Vides passades
Celine Song

La Nora i en Hae Sung, dos amics de la infància amb una forta connexió, es van separar quan la família de la Nora va marxar de Corea del Sud per anar a viure al Canadà. Molts anys després, quan la Nora estudia teatre a Nova York, es retroben *on-line*. Després, passaran una setmana que els enfrontarà a l'amor, al destí i a les eleccions que conformen una vida.

Famosos

Isak Andic (Istanbul, 1955) es va traslladar juntament amb la seva família a Barcelona a finals dels anys seixanta. Als seixanta, va fer els seus primers passos en la indústria de la moda i l'any 1984 va fundar l'empresa Mango, que obria les portes de la seva primera botiga al passeig de Gràcia. La resta és història. La marca no ha deixat de créixer durant aquests prop de quaranta anys de funcionament i, per tant, la fortuna d'Andic s'ha anat eixamplant. Fa anys que se situa entre els catalans més rics, però des de l'any passat ocupa el lloc número 1 del rànquing de fortunes catalanes, segons la revista Forbes. Aquest any, a més, s'ha convertit en la desena persona més rica de l'estat espanyol.

La fitxa

QUI ÉS?

I S A K A N D I C

ÉS FAMÓS PER...

Ser el fundador de Mango

Aquesta famosa empresa de moda va néixer l'any 1984

QUÈ HA FET?

Consolidar-se com el català més ric

I convertir-se en el desè espanyol més ric, segons la revista Forbes

A LES XARXES...

Força indiferència

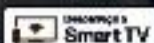
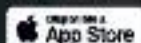
Potser per la seva discreció, ha generat pocs comentaris

BENVINGUDES, IDEALISTES I ALTRES IL·LUSES

Descarrega't 3Cat.

La nova plataforma digital de continguts en català i de qualitat.

3cat

Passeu, passeu